

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti razširjeni senat)

z dne 22. junija 2022 *

„Ekonomsko in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Posebne nadzorne naloge, prenesene na ECB – Sklep o odvzemu dovoljenja kreditne institucije – Huda kršitev nacionalnih določb za prenos Direktive 2005/60/ES – Sorazmernost – Kršitev zakonodaje o upravljanju kreditnih institucij – Pravica do obrambe – Očitna napaka pri presoji – Pravica do učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi T-797/19,

Anglo Austrian AAB AG, nekdanja Anglo Austrian AAB Bank AG, s sedežem na Dunaju (Avstrija),

Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV s sedežem v Velpu (Nizozemska),

ki ju zastopata M. Ketzer in O. Behrends, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Evropski centralni banki (ECB), ki jo zastopajo C. Hernández Saseta, E. Yoo in V. Hümpfner, agenti,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, M. J. Costeira (poročevalka), M. Kancheva, sodnici, B. Berke, sodnik, in T. Perišin, sodnica,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi sklepa predsednice devetega senata z dne 19. decembra 2019, naj se ugotovi predlogu za prednostno obravnavo zadeve,

* Jezik postopka: nemščina.

potem ko v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka glavni stranki nista vložili predloga, naj se opravi obravnava, in na podlagi odločitve, sprejete na podlagi člena 106(3) Poslovnika Splošnega sodišča, da bo o tožbi odločeno brez ustnega dela postopka,

na podlagi sklepa z dne 7. februarja 2020, Anglo Austrian AAB Bank in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB (T-797/19 R, neobjavljen, EU:T:2020:37), s katerim je predsednik Splošnega sodišča zavrnil predlog tožečih strank za odlog izvršitve izpodbijanega sklepa,

na podlagi sklepa z dne 17. decembra 2020, Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB (C-114/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:1059), s katerim je podpredsednica Sodišča zavrnila pritožbo zoper ta sklep,

na podlagi sklepa z dne 15. aprila 2020, Anglo Austrian AAB Bank in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB, s katerim je predsednik Splošnega sodišča zavrnil drugi predlog tožečih strank za odlog izvršitve izpodbijanega sklepa v skladu s členom 160 Poslovnika Splošnega sodišča,

na podlagi sklepa z dne 17. decembra 2020, Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB (C-207/20 P(R), neobjavljen, ECLI:EU:C:2020:1057), s katerim je podpredsednica Sodišča zavrnila pritožbo zoper ta sklep,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Tožeči stranki, družbi Anglo Austrian AAB AG, nekdanja Anglo Austrian AAB Bank AG (v nadaljevanju: AAB Bank), in Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV (v nadaljevanju: delničar), s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti sklepa ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-20190009 Evropske centralne banke (ECB) z dne 14. novembra 2019, s katero je ta banki AAB Bank odvzela dovoljenje za dostop do dejavnosti kreditne institucije (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

I. Dejansko stanje

- 2 Prva tožeča stranka, družba AAB Bank, je bila manj pomembna kreditna institucija s sedežem v Avstriji v smislu člena 6(4) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63). Svoje dejavnosti je opravljala na podlagi dovoljenja, izdanega v skladu z Bundesgesetz über das Bankwesen (Bankwesengesetz) (avstrijski bančni zakon, v nadaljevanju: BWG).
- 3 Druga tožeča stranka, delničar, je družba, ki ima v lasti 99,99 % delnic družbe AAB Bank.
- 4 Österreichische Finanzmarktbehörde (avstrijski organ za nadzor finančnih trgov, Avstrija; v nadaljevanju: FMA) je 26. aprila 2019 ECB predložil osnutek sklepa o odvzemu dovoljenja družbi AAB Bank za opravljanje dejavnosti kreditne institucije v skladu s členom 80(1) Uredbe (EU) št. 468/2014 ECB z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL 2014, L 141, str. 1).

- 5 ECB je z dopisom z dne 14. junija 2019 družbi AAB Bank poslala osnutek sklepa o odvzemu dovoljenja, o katerem je družba AAB Bank sprejela stališče 23. julija 2019.
- 6 ECB je z izpodbijanim sklepom družbi AAB Bank odvzela dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditne institucije z učinkom od datuma vročitve navedenega sklepa.
- 7 ECB je v bistvu menila, da na podlagi ugotovitev FMA, ki so bile podane v okviru izvajanja njegove naloge bonitetnega nadzora ter se nanašajo na trajajoče in ponavljajoče se neupoštevanje zahtev v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma ter notranjim upravljanjem družbe AAB Bank, ta ne more zagotoviti preudarnega upravljanja tveganj.
- 8 ECB je zato menila, da so merila, ki upravičujejo odvzem dovoljenja družbi AAB Bank za dostop do dejavnosti kreditne institucije, ki so določena v členu 18(f) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338) in so bila prenesena v avstrijsko pravo, izpolnjena, saj je ta družba kršila člen 67(1)(d) in (o) navedene direktive, kot je bila prenesena v avstrijsko pravo, ter da je ta odvzem sorazmeren.
- 9 Poleg tega je ECB zavrnila odlog učinkov izpodbijanega sklepa za 30 dni z obrazložitvijo, da s pripombami družbe AAB Bank ni mogoče omajati zakonitosti tega sklepa, da ta ne more povzročiti nepopravljive škode ter da javni interes za zaščito vlagateljev, investorjev in drugih partnerjev družbe AAB Bank in za stabilnost finančnega sistema utemeljuje takojšnjo uporabo sklepa.

II. Postopek in predlogi strank

- 10 Ker eden od članov devetega razširjenega senata ni mogel odločati, je predsednik Splošnega sodišča s sklepom z dne 18. maja 2021 določil drugega sodnika za dopolnitev senata.
- 11 Po smrti sodnika B. Berkeja 1. avgusta 2021 so trije sodniki, ki so podpisali to sodbo, nadaljevali posvetovanja v skladu s členom 22 in členom 24(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 12 S sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 13. avgusta 2021 je bila ta zadeva dodeljena novi sodnici poročevalki, razporejeni v deveti senat.
- 13 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
 - izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - ECB naloži plačilo stroškov.
- 14 ECB Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne;
 - tožbo razglasi za nedopustno v delu, v katerem jo je vložil delničar;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

A. Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo je vložil delničar

- 15 ECB sicer formalno ne uveljavlja ugovora nedopustnosti na podlagi člena 130 Poslovnika, vendar v skladu s sodno prakso Sodišča trdi, da tožba delničarja ni dopustna, ker se nanj izpodbijani sklep ne nanaša neposredno.
- 16 V zvezi s tem je treba poudariti, da se sklep o odvzemu dovoljenja za dostop do dejavnosti kreditne institucije ne nanaša neposredno na delničarje kreditne institucije, katere dovoljenje je bilo odvzeto (glej v tem smislu sodbo z dne 5. novembra 2019, ECB in drugi/Trasta Komerčbanka in drugi, C-663/17 P, C-665/17 P in C-669/17 P, EU:C:2019:923, točke od 107 do 115 in 119).
- 17 Tožba zato v delu, v katerem jo je vložil delničar, ni dopustna.

B. Vsebinska presoja

- 18 Družba AAB Bank v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.
- 19 Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4(1)(a) in člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013, ker naj bi ECB napačno uporabila nacionalno pravo. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 34 Uredbe št. 468/2014 v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki izhaja iz zavrnitve ECB, da odloži uporabo izpodbijanega sklepa. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe družbe AAB Bank. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice delničarja.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 4(1)(a) in člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013, ker naj bi ECB napačno uporabila nacionalno pravo

- 20 Družba AAB Bank v podporo temu tožbenemu razlogu v bistvu trdi, da pogoji, ki so za odvzem dovoljenja določeni s pravom Unije v členu 4(1)(a) in členu 14(5) Uredbe št. 1024/2013, členu 83 Uredbe št. 468/2014 in členu 18(f) in členu 67(1)(d) in (o) Direktive 2013/36 ter z določbami avstrijskega prava, ki se uporabljajo in s katerimi so ti členi preneseni, v obravnavani zadevi niso bili izpolnjeni ter da je ECB izpodbijani sklep sprejela, ne da bi bila pristojna za sprejetje takega sklepa.
- 21 Ta tožbeni razlog ima dva dela.

a) Prvi del prvega tožbenega razloga: kršitev člena 4(1)(a) in člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013, ker naj merila za odvzem dovoljenja iz člena 18(f) ter člena 67(d) in (o) Direktive 2013/36, kakor so bila prenesena v avstrijsko pravo, ne bi bila izpolnjena

- 22 S prvim delom prvega tožbenega razloga družba AAB Bank v bistvu trdi, da pogoji iz člena 4(1)(a) in člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013, člena 83 Uredbe št. 468/2014 in člena 70(4) BWG, s katerim je bil prenesen člen 18 Direktive 2013/36, ter pogoji iz člena 67 navedene direktive niso bili izpolnjeni, ker ni bila spoznana za odgovorno za hudo kršitev v smislu zadnjenavedene določbe v skladu s členom 34 in naslednjimi Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (zakon o preprečevanju pranja denarja

in financiranja terorizma na finančnih trgih, v nadaljevanju: FM-GwG), sprejetega na podlagi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL 2005, L 309, str. 15) (zdaj Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL 2015, L 141, str. 73)). V zvezi s tem družba AAB Bank ECB po eni strani očita, da je napačno ugotovila, da je bila spoznana za odgovorno za hude kršitve nacionalne zakonodaje, s katero je bila prenesena Direktiva 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), po drugi strani pa še, da ni izpolnila obveznosti obrazložitve glede določb, na katere se je oprla pri ugotovitvi, da domnevne kršitve zakonodaje o boju proti pranju denarja utemeljujejo odvzem dovoljenja.

- 23 ECB izpodbija te trditve.
- 24 ECB je v izpodbijanem sklepu menila, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu z Direktivo 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), v smislu člena 67(1)(o) Direktive 2013/36, kar utemeljuje odvzem njenega dovoljenja v skladu s členom 18(f) navedene direktive, kakor je bil prenesen s členom 70(4) BWG.
- 25 Natančneje, menila je, da je družba AAB Bank kršila člen 39(2) in (2b), peti in enajsti pododstavek, BWG ter člen 6(1), (2), (3), (4), (6) in (7), člen 7(7), člen 9, člen 23(3) in člen 29 FM-GwG.
- 26 ECB je, potem ko je opozorila, da narava, število in pogostost zavezujočih nadzornih ukrepov, kot so formalne odredbe, ki jih je moral sprejeti FMA, poudarjajo težo ugotovljenih kršitev in dejstvo, da so bile te dolgotrajne, v podporo svojim ugotovitvam zlasti navedla:
 - poročilo Oesterreichische Nationalbank (avstrijska narodna banka), sestavljeno med pregledom na kraju samem 22. januarja 2010, med katerim je ta ugotovila velike pomanjkljivosti v ureditvi družbe AAB Bank za preprečevanje pranja denarja;
 - poročilo FMA po pregledu na kraju samem 11. julija 2013, med katerim je bilo ugotovljenih 38 opustitev ukrepanja ali kršitev zakonodaje v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma;
 - poročilo z dne 24. marca 2015 o ugotovitvi nepravilnosti v 18 od 20 testnih primerov, katerih ugotovitve so bile nato potrjene s pravnomočno sodno odločbo;
 - formalno odredbo FMA z dne 18. avgusta 2015, s katero je ta organ družbi AAB Bank odredil uporabo določb za preprečevanje pranja denarja iz leta 2008 za vse svoje stranke;
 - sankcijo, ki jo je FMA izrekel 14. septembra 2016 za kršenje pravnih zahtev v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma na individualni in sistemski ravni;
 - sodbo Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Avstrija) z dne 7. februarja 2019 z referenčno številko W2302138107-1/37E, s katero je bila potrjena sankcija FMA z dne 14. septembra 2016 ob hkratnem znižanju njenega zneska;

- sklep Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija) z dne 15. maja 2019 z referenčno številko Ro 2019/02/0006-3, s katero je bila zavrnjena tožba družbe AAB Bank zoper sodbo Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) z dne 7. februarja 2019;
- sodbo Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (deželno sodišče za civilne zadeve na Dunaju, Avstrija) z dne 23. februarja 2017 z referenčno številko 33 Cg 716s 18, v kateri je bilo navedeno, da „je bilo v devetih primerih kreditnih transakcij ‚back-to-back‘ z drugimi bankami, ki so jih FMA ali zunanji revizorji podrobno preučili, ugotovljeno, da so bile v teh devetih transakcijah storjene hude kršitve določb, ki se uporabljajo“;
- formalno odredbo FMA z dne 24. oktobra 2018, v kateri so bile ugotovljene številne kršitve zakonodaje, ki jih je storila družba AAB Bank v svojih odnosih z družbo Meinl Bank Antigua Ltd, zlasti to, da naj bi družba AAB Bank, potem ko so bili računi družbe Meinl Bank Antigua zamrznjeni, dovolila, da so bili z njenega glavnega računa opravljeni prenosi v višini 19,5 milijona EUR, pri čemer ni imela nobene ustrezne dokumentacije o svojih poslovnih odnosih;
- poročilo FMA z dne 17. januarja 2019, sestavljeno po pregledu na kraju samem leta 2018 (v nadaljevanju: poročilo FMA o četrtem pregledu), med katerim je bilo ugotovljenih 22 opustitev ukrepanja ali kršitev zakonskih določb, od katerih so se nekatere nanašale na družbo Meinl Bank Antigua;
- postopek, ki ga je FMA uvedel 7. junija 2019 za ponovno vzpostavitev skladnosti z zakonodajo v zvezi s 15 preostalimi ugotovitvami iz svojega poročila o četrtem pregledu, v zvezi s katerim je družba AAB Bank predložila pripombe, ob upoštevanju katerih je bilo v izpodbijanem sklepu v bistvu ugotovljeno, da večina kršitev še vedno poteka;
- revizijska poročila družbe AAB Bank in nekatere dejanske elemente, zbrane v upravnem postopku.

1) Prvi očitek: kršitev člena 18(f) Direktive 2013/36 in člena 67(1)(o) Direktive 2013/36, kakor sta bila prenesena v avstrijsko pravo, ker naj družba AAB Bank ne bi bila spoznana za odgovorno za hude kršitve nacionalne zakonodaje, s katero je bila prenesena Direktiva 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849)

- 27 Družba AAB Bank v bistvu meni, da na podlagi odločb, navedenih v izpodbijanem sklepu, ni bilo mogoče ugotoviti, da je bila spoznana za odgovorno za hude kršitve BWG ali FM-GwG, saj naj bi bile kršitve, ki so se ji očitale v teh odločbah, stare ali zastarane oziroma naj ne bi bile hude ali naj bi bile opravljene ter naj ne bi bile ugotovljene v pravnomočnih odločbah.
- 28 ECB izpodbija ta očitek.
- 29 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 4(1)(a) Uredbe št. 1024/2013 in ob upoštevanju člena 14 iste uredbe ECB v okviru nalog, ki so nanjo prenesene z navedeno uredbo, izključno pristojna za izdajanje in odvzem dovoljenj kreditnim institucijam s sedežem v državah članicah, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu nadzora.

- 30 V skladu s členom 14(5) Uredbe št. 1024/2013 lahko ECB v primerih, ki jih določa upoštevno pravo Unije, odvzame dovoljenje na lastno pobudo po posvetovanju s pristojnim nacionalnim organom sodelujoče države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež, ali na predlog takega pristojnega nacionalnega organa.
- 31 Poleg tega člen 4(3) Uredbe št. 1024/2013 določa, da ECB za izvajanje nalog, ki se nanjo prenesejo s to uredbo, in s ciljem zagotavljanja visokih standardov nadzora uporablja vse upoštevno pravo Unije in nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene morebitne direktive, ki so del upoštevne prava Unije.
- 32 Iz tega izhaja, da mora ECB za izpolnjevanje naloge, ki je nanjo prenesena s členom 4(1)(a) Uredbe št. 1024/2013, poleg določb navedene uredbe uporabljati tudi določbe nacionalnega prava, s katerimi je prenesena Direktiva št. 2013/36, v povezavi s to direktivo.
- 33 Opozoriti je še treba, da lahko pristojni organi v skladu s členom 18(f) Direktive 2013/36 odvzamejo izdano dovoljenje, kadar kreditna institucija stori eno od kršitev iz člena 67(1) te direktive.
- 34 Člen 67(1)(o) Direktive 2013/36 se nanaša na primer, ko je kreditna institucija spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60.
- 35 V zvezi z nacionalnimi ukrepi za prenos Direktive 2013/36, na katere se sklicuje družba AAB Bank, iz člena 70(4) BWG izhaja, da mora FMA, kadar kreditna institucija krši med drugim določbe BWG ali akte, sprejete za njegovo uporabo,
- „[...] 3. kreditni instituciji preklicati dovoljenje v primerih, v katerih z drugimi ukrepi, določenimi v BWG, ni mogoče zagotoviti delovanja kreditne institucije.“
- 36 Poleg tega člen 31(3), drugi pododstavek, FM-GwG določa:
- „FMA lahko v primeru kršitve obveznosti iz člena 34(2) in (3) [FM-GwG] [...] prekliče dovoljenje, ki ga je izdal FMA [...]“
- 37 Z obveznostmi iz člena 34(2) in (3) FM-GwG so bile prenesene določbe v zvezi z bojem proti pranju denarja iz Direktive 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849) ter napotujejo zlasti na hude, ponavljajoče se ali sistematične kršitve iz člena 6(1), (2), (3), (4), (6) in (7), člena 7(7), člena 9, člena 23(3) in člena 29 FM-GwG.
- 38 V obravnavani zadevi je ECB v izpodbijanem sklepu menila, da je zlasti iz odločb FMA in sodb avstrijskih sodišč razvidno, da družba AAB Bank od leta 2010 ni imela ustreznega postopka za upravljanje tveganj za namene preprečevanja pranja denarja, in sicer vsaj do leta 2019, s čimer je kršila člen 39(2) BWG v povezavi s členom 39(2b), enajsti pododstavek, BWG, ter da je iz teh nacionalnih odločb in sodb prav tako razvidno, da je bila ta družba spoznana za odgovorno za hude, ponavljajoče se ali sistematične kršitve člena 6(1), (2), (3), (4), (6) in (7), člena 7(7), člena 9, člena 23(3) in člena 29 FM-GwG.

i) Trditev, da je morala biti kreditna institucija spoznana za odgovorno za hudo kršitev v nedavni pravnomočni sodni odločbi

- 39 Prvič, opozoriti je treba, da je FMA v skladu z avstrijskim pravom pristojen za sprejemanje odločb o ugotovitvi in sankcioniranju kršitve določb BWG in FM-GwG, sprejetih za prenos Direktive 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849).
- 40 Iz tega sledi, da FMA lahko sprejme upravne odločbe, na podlagi katerih je kreditna institucija spoznana za odgovorno za hudo, ponavljajočo se ali sistematično kršitev v smislu člena 34(2) FM-GwG, s katerim je prenesen člen 67(1)(o) Direktive 2013/36.
- 41 Družba AAB Bank trdi, da je mogoče sankcije za hude kršitve v smislu člena 34(2) FM-GwG naložiti zgolj v skladu z upravnokazenskim ali kazenskim pravom in da morajo biti ugotovljene v okviru sodnega postopka s pravnomočno odločbo.
- 42 Vendar po eni strani iz člena 39(2) Direktive 2005/60 (zdaj člen 58(2) Direktive 2015/849) izhaja, da morajo države članice v okviru prenosa te direktive brez poseganja v njihovo pravico, da izrečejo kazenske sankcije, v svoji zakonodaji določiti ustrezne upravne sankcije, ki jih je mogoče izreči zoper kreditne institucije, ki kršijo nacionalne določbe, sprejete v skladu z navedeno direktivo.
- 43 Tako lahko hude kršitve, na katere je napoteno v členu 34(2) FM-GwG v povezavi s členom 39(2) Direktive 2005/60, sprožijo uporabo tako kazenskih kot upravnih sankcij, vendar (kazenska ali upravna) narava sankcij ni odločilna za to, da se kršitev opredeli kot „huda“.
- 44 Po drugi strani, kar zadeva naravo odločbe o ugotovitvi kršitve, bi ob predpostavki, da ugotovitev in sankcioniranje kršitve zadevnih določb spada v pristojnost upravnega organa, sprejetje trditve družbe AAB Bank, to je, da je storitev hudih kršitev teh določb mogoče ugotoviti zgolj s pravnomočnimi sodnimi odločbami, pomenilo, da je uporaba člena 31(3), drugi pododstavek, FM-GwG ter člena 34(2) in (3) FM-GwG odvisna od odločitve zadevne institucije, da zoper navedeni organ vloži tožbo ali je ne vloži.
- 45 Drugič, iz sodne prakse v zvezi z akti institucij Evropske unije izhaja, da postane odločba, ki je naslovnik ni izpodbijal v roku, zanj pravnomočna (glej v tem smislu sodbi z dne 12. oktobra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija, T-474/04, EU:T:2007:306, točka 37, in z dne 8. maja 2019, Lucchini/Komisija, T-185/18, neobjavljena, EU:T:2019:298, točka 38).
- 46 Iz sodne prakse v zvezi z akti institucij Unije prav tako izhaja, da je mogoče krivdo osebe, obdolžene za kršitev, šteti za dokončno ugotovljeno, če je odločba o ugotovitvi te kršitve postala pravnomočna (glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija, T-474/04, EU:T:2007:306, točka 76).
- 47 To sodno prakso je treba po analogiji uporabiti za odločbe nacionalnih upravnih organov, kakršen je FMA, o ugotovitvi kršitve nacionalnih določb v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- 48 Kreditno institucijo je torej mogoče na podlagi upravnih odločb spoznati za odgovorno za hude kršitve v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG v povezavi s členom 67(1)(o) Direktive 2013/36.

- 49 Res je, da je Sodišče, kot trdi družba AAB Bank, že razsodilo, da je treba izključitev ponudnika iger na srečo, ki je na podlagi prepričljivih indicov osumljen, da sodeluje v kriminalnih dejavnostih, s trga z odvzemom koncesije načeloma šteti za sorazmerno s ciljem boja proti kriminaliteti le, če temelji na pravnomočni sodbi, izrečeni za dovolj resno kaznivo dejanje (sodba z dne 16. februarja 2012, *Costa in Cifone*, C-72/10 in C-77/10, EU:C:2012:80, točka 81).
- 50 Vendar je treba ob upoštevanju pomembnosti nadzornih pravil za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, pa tudi posebne odgovornosti kreditnih institucij v zvezi s tem in potrebe, da se čim hitreje izpeljejo posledice storitve kršitev teh pravil, šteti, da je za utemeljitev odvzema dovoljenja dovolj upravna odločba, s katero je kreditna institucija spoznana za odgovorno za hude kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu z Direktivo 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.
- 51 Glede na navedeno ECB v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ni mogoče očitati, da je ugotovila, da je bila ta družba spoznana za odgovorno za hude kršitve v nesodnih in nepravnomočnih odločbah.
- 52 Poleg tega je pomembno poudariti, da ni mogoče šteti, da poročila o notranji reviziji družbe AAB Bank sama zase zadostujejo kot dokaz, da je bila ta kreditna institucija spoznana ali da ni bila spoznana za odgovorno za hude kršitve, saj jih ni mogoče opredeliti kot upravne ali sodne ukrepe, s katerimi je bila navedena institucija spoznana za odgovorno za hude kršitve.
- 53 Vendar v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank takih poročil, čeprav jih je mogoče po potrebi uporabiti za izpodbijanje ugotovitev ECB, ki ne temeljijo na pravnomočni odločbi o ugotovitvi storitve kršitve, ni mogoče obravnavati kot zadostna za to, da se omajajo ugotovitve iz upravnih in sodnih odločb, ki so postale pravnomočne.
- 54 Poleg tega s trditvami družbe AAB Bank v zvezi s presojo vzdržnosti in trajnosti njenega poslovnega modela, njeno strukturo tveganja strank, odpovedjo poslom s skrbniškimi skladi „back-to-back“, značilnostmi njene revizije in številom obvestil ECB o sumih v zvezi z njo ni mogoče omajati dejstva, da izpodbijani sklep temelji na pravnomočnih odločbah, na podlagi katerih je bila spoznana za odgovorno za hude kršitve.
- 55 Enako velja za trditve družbe AAB Bank glede ugotovitev ECB v zvezi z njenimi lastniki, njeno vpletenostjo v škandal Odebrecht in v zvezi z družbo Meinl Bank Antigua.
- 56 Te trditve se namreč nanašajo na preudarke v zvezi z dejstvi, ki jih je ECB navedla zaradi popolnosti in niso povezani z uporabo merila iz člena 34(2) in (3) FM-GwG v povezavi s členom 67(1)(o) Direktive 2013/36, v skladu s katerim se zahteva, da so bile zadevne institucije spoznane za odgovorne za hude kršitve.
- 57 Tako z njimi ni mogoče omajati dejstva, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za kršitve na podlagi upravnih ali sodnih odločb, ki so postale pravnomočne.
- 58 Prav tako te ugotovitve ni mogoče omajati s trditvami družbe AAB Bank v zvezi s tem, da so ugotovljene kršitve stare ali so bile popravljene.

- 59 Niti BwG, niti FM-GwG, niti člen 18(f) ali člen 67(1)(o) Direktive 2013/36 namreč ne nalagajo na eni strani roka za upoštevanje predhodnih odločb o ugotovitvi odgovornosti storilcev teh kršitev niti na drugi strani tega, da take kršitve niso bile prekinjene ali da v času sprejetja sklepa o odvzemu dovoljenja še vedno obstajajo, zlasti kadar gre – kot v obravnavani zadevi – za več odločb, sprejetih v večletnem obdobju.
- 60 To še toliko bolj velja za kršitve, ugotovljene zgolj tri ali pet let pred sprejetjem izpodbijanega sklepa, ki jih ni mogoče obravnavati kot stare.
- 61 Poleg tega bi stališče družbe AAB Bank, da naj bi bile nekatere ugotovljene neizpolnitve obveznosti popravljene in ne morejo več utemeljiti odvzema dovoljenja, ogrozilo cilj zaščite evropskega bančnega sistema, saj bi kreditnim institucijam, ki so storile hude kršitve, omogočalo nadaljevanje dejavnosti, dokler jim pristojni organi ponovno ne dokažejo storitev novih kršitev.
- 62 Iz istega razloga je treba zavrniti trditev, da je družba AAB Bank sprejela še druge ukrepe za izboljšanje, zlasti najem zunanjih izvajalcev za izvedbo notranje revizije, izboljšanje različnih postopkov boja proti pranju denarja od 22. julija 2019 in vzpostavitev blokad računov za preprečevanje pranja denarja.
- 63 Enako velja za zatrevanje odpravo pomanjkljivosti v zvezi z opredeljevanjem dejanskih lastnikov premoženja, o čemer je družba AAB Bank obvestila FMA z dopisom z dne 19. marca 2019.
- 64 Poleg tega je iz izpodbijanega sklepa razvidno, da je bila družba AAB Bank tudi bolj pred kratkim spoznana za odgovorno za hude kršitve, in sicer v odločbi FMA z dne 24. oktobra 2018 o ugotovitvi neobstoja preverljive dokumentacije v zvezi s preprečevanjem pranja denarja, kar zadeva njene poslovne odnose, zlasti z družbo Meinl Bank Antigua, zoper katero ni vložila pravnega sredstva.
- 65 Dalje, kot je ECB navedla v izpodbijanem sklepu, je FMA v poročilu o četrtem pregledu ugotovil 22 opustitev ukrepanja ali kršitev zakonskih določb, od katerih so se nekatere nanašale na družbo Meinl Bank Antigua.
- 66 Glede na navedeno in ker je ECB ugotovila, da je bilo v pravnomočnih upravnih in sodnih odločbah, sprejetih med letoma 2010 in 2018, večkrat ugotovljeno, da je družba AAB Bank odgovorna za hude kršitve določb FM-GwG, s katerimi je prenesena Direktiva 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), trditve družbe AAB Bank, da so bile ugotovljene kršitve popravljene in da naj bi poročila notranje revizije potrdila, da so sprejete izboljšave zadovoljive, ne dokazujejo, da izpodbijani sklep vsebuje očitno napako pri presoji, ker je ECB menila, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve, ki utemeljujejo odvzem njenega dovoljenja v smislu člena 31(3), drugi pododstavek, FM-GwG ter člena 34(2) in (3) FM-GwG v povezavi s členom 67(1)(o) Direktive 2013/36.
- ii) Vpliv morebitnega zastaranja hudih kršitev, ugotovljenih v odločbah upravnih ali sodnih organov*
- 67 Družba AAB Bank trdi, da kršitev, ugotovljenih v poročilu FMA o četrtem pregledu, ni mogoče več upoštevati, ker bi jih bilo treba obravnavati kot manjše ali zastarane v skladu s členom 36 FM-GwG, ki določa triletni zastaralni rok, saj se je nadzor nanašal na dejstva iz leta 2014 in prej.

- 68 Vendar je treba najprej opozoriti, da kršitve, ugotovljene v poročilu FMA o četrtem pregledu, niso edine hude kršitve, s katerimi je ECB v izpodbijanem sklepu utemeljila odvzem dovoljenja, zato je treba trditve družbe AAB Bank, tudi če bi bile utemeljene, zavrniti kot brezpredmetne.
- 69 Dalje, kreditna institucija se ne more sklicevati na morebitno zastaranje hudih kršitev, za katere je bila v upravni odločbi spoznana za odgovorno, da bi tako dokazala, da ni bila spoznana za odgovorno za take kršitve za namene odvzema svojega dovoljenja.
- 70 Od trenutka, ko odločba o ugotovitvi kršitve postane pravnomočna, se vprašanje zastaranja dejstev, na katerih temelji, namreč več ne postavlja. Torej ni ECB nič preprečevalo, da pri odvzemu dovoljenja upošteva to pravnomočno odločbo.
- 71 Poleg tega bi razlaga, ki jo zagovarja družba AAB Bank, v skladu s katero pravnomočne odločbe o ugotovitvi kršitve v primeru zastaranja dejstev, ki pomenijo to kršitev, ne bi bilo mogoče upoštevati, privedla do tega, da bi bila možnost odvzema dovoljenja v primeru hudih kršitev odvisna od trajanja upravnega postopka, v katerem so bile ugotovljene te kršitve, ali od trajanja upravnega postopka, v katerem je bil sprejet sklep o odvzemu dovoljenja, s čimer bi bil ogrožen polni učinek člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013.
- 72 Ta trditev torej ne dokazuje, da je bilo v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno pravo, ker je ECB menila, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.
- iii) Izpodbijanje dejstev, ki se očitajo družbi AAB Bank v njenih odnosih z družbo Meinl Bank Antigua*
- 73 Družba AAB Bank izpodbija ugotovitev ECB, da naj bi na svojih računih dovolila ali izvedla nezakonite transakcije družbe Meinl Bank Antigua in prikrila informacije o tej banki, s čimer naj bi odstranila ovire za boj proti pranju denarja na navedenih računih.
- 74 ECB je glede tega te kršitve upoštevala zlasti na podlagi ugotovitev iz odločbe FMA z dne 24. oktobra 2018, iz katerih je izpeljala, da je družba AAB Bank kršila člen 39(2) in (2b), peti in enajsti pododstavek, BWG ter člen 23(3) FM-GWG.
- 75 Ta odločba je pravnomočna in družba AAB Bank zoper njo ni vložila pravnega sredstva, čeprav jo je bilo mogoče izpodbijati pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče).
- 76 Torej trditve družbe AAB Bank, da ni bila dokončno ugotovljena nikakršna kršitev njenih obveznosti nadzora in dokumentiranja niti nobena druga kazensko sankcionirana kršitev, ugotovljena v sodni odločbi, ni mogoče sprejeti.
- 77 Poleg tega s trditvami, da je družba AAB Bank kot korespondenčna banka družbe Meinl Bank Antigua zgolj pasivno skrbela za prenos plačilnih tokov, ki jih ni sama sprožila, saj je sodelovala z Bundeskriminalamt (zvezna uprava kriminalistične policije, Avstrija), na svojo pobudo blokirala račune ter FMA predložila zelene podatke v zvezi s transakcijami, ki so se nanašale na blokirane račune, in informacije o zakonski odpravi blokade za nekatere transakcije – katerih namen je zmanjšati pomen kršitev, ki se očitajo družbi AAB Bank – ni mogoče omajati ugotovitev storitve hudih kršitev v pravnomočni odločbi FMA, ki jo je upoštevala ECB.

78 S temi trditvami torej ni mogoče dokazati, da izpodbijani sklep vsebuje očitno napako pri presoji, ker je ECB menila, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.

iv) Izpodbijanje teže kršitev, za katere je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno

79 Družba AAB Bank v bistvu trdi, da bi morale kršitve, če naj se opredelijo kot hude v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG, preseči nespoštovanje posameznih določb zakonodaje o prenosu v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma. Tako naj kršitev, za katere je bila v skladu z izpodbijanim sklepom spoznana za odgovorno, ne bi bilo mogoče šteti za hude.

80 Dalje, kršitve, potrjene v sklepu Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) z dne 7. februarja 2019 z referenčno številko W2302138107-1, naj bi bile vse manjše kršitve in naj jih to sodišče ne bi opredelilo kot hude ali sistematčne.

81 Nazadnje, očitki iz poročila FMA o četrtem pregledu naj bi se vsi nanašali na manjše kršitve, s katerimi naj ne bi bilo mogoče utemeljiti odvzema dovoljenja.

82 ECB je v izpodbijanem sklepu zlasti navedla, da je iz odločb pristojnih nacionalnih organov razvidno, da je družba AAB Bank od leta 2010 hudo, sistematično in trajno kršila zakonodajo o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, pri čemer je izvajala transakcije z visokim tveganjem.

83 Poudarila je še, da družba AAB Bank po najnovejših ocenah FMA še naprej hudo krši te določbe in s tem povzroča znatno tveganje zase, za avstrijski finančni sektor in za enotni mehanizem nadzora.

84 Poleg tega je ECB opozorila, da je družba AAB Bank po oceni FMA od leta 2010 hudo, ponavljajoče se in sistematično kršila zakonodajo o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, ker ni sprejela ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče odpraviti ugotovljene kršitve, in je hkrati do FMA zavzela nesodelujoč pristop.

85 ECB je iz tega izpeljala, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve določb FM-GwG, sprejetih v skladu z Direktivo 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), ki utemeljujejo odvzem dovoljenja.

86 Glede na številne kršitve, ki jih je storila družba AAB Bank ter so bile ugotovljene v upravnih in sodnih odločbah, navedenih v izpodbijanem sklepu in točki 26 zgoraj, ki kažejo na sistematično, hudo in trajajočo naravo kršitev zakonodaje o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, ECB ni storila očitne napake pri presoji, ker je menila, da so pristojni organi in avstrijska sodišča to banko spoznali za odgovorno za hude kršitve v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.

87 Kot je namreč ECB ugotovila v izpodbijanem sklepu, je iz teh upravnih in sodnih odločb razvidno, da je družba AAB Bank hudo in trajno kršila obveznost imeti organizacijsko strukturo in ustrezen postopek za preprečevanje pranja denarja in boj proti terorizmu ter da je bila spoznana za odgovorno za hude kršitve zakonodaje o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

- 88 Natančneje, ker so pristojni organi v odločbah, sprejetih pred predlogom FMA za odvzem, ki so na datum sprejetja izpodbijanega sklepa že postale pravnomočne, menili, da je družba AAB Bank odgovorna za hude kršitve nacionalnih določb o boju proti pranju denarja, teže zadevnih kršitev ni mogoče prerekati v fazi upravnega postopka pred ECB.
- 89 Poleg tega ECB glede na cilj teh določb, ki je zagotavljanje zaščite evropskega bančnega trga, ni mogoče očitati, da je menila, da je treba sistematične, hude in trajajoče kršitve nacionalne zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma opredeliti kot hude kršitve v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG in člena 67(1)(o) Direktive 2013/36, ki utemeljujejo odvzem dovoljenja.
- 90 Poleg tega je v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank iz izpodbijanega sklepa, ukrepov, ki jih je sprejel FMA, in odločb avstrijskih sodišč, navedenih v tem sklepu, jasno razvidno, da so upoštevane kršitve presegle nespoštovanje posameznih določb zakonodaje o prenosu v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma ter da jih ni mogoče opredeliti kot manjše kršitve.
- 91 Torej družba AAB Bank ni dokazala, da je ECB storila očitno napako pri presoji, ker je menila, da je bila ta družba spoznana za odgovorno za hude kršitve, ki utemeljujejo odvzem dovoljenja, v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.
- 92 Prvi očitek iz prvega dela prvega tožbenega razloga je torej treba zavriniti.

2) Drugi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve in nepristojnost ECB za ugotovitev, da domnevne kršitve zakonodaje o boju proti pranju denarja upravičujejo odvzem dovoljenja

- 93 Družba AAB Bank v bistvu trdi, da so edine določbe avstrijskega prava, ki določajo odvzem dovoljenja za hude kršitve zakonodaje v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma, povezane določbe člena 31(3), točka 2, in člena 34(2) in (3) FM-GwG ter da kršitev zakonodaje v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma ne omogoča odvzema dovoljenja v skladu s členom 70 BWG. Po njenem mnenju se ECB ni oprla na te določbe in vsekakor ni bila pristojna za to, da se opre nanje.
- 94 Tako v bistvu izpodbija pravno podlago, ki je bila v izpodbijanem sklepu uporabljena za ugotovitev kršitev zakonodaje o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, s katerimi je bil utemeljen odvzem dovoljenja v skladu z avstrijskim pravom.
- 95 Na podlagi tega meni, da gre za kršitev avstrijske zakonodaje ter dodaja, da se ECB ne more neposredno sklicevati na določbe Direktive 2013/36 in lahko svoje pristojnosti za ukrepanje izpelje zgolj iz materialnih določb avstrijskega prava o bonitetnem nadzoru bank.
- 96 Družba AAB Bank v bistvu še trdi, da ECB ni izpolnila obveznosti obrazložitve, ker v izpodbijanem sklepu ni navedla nacionalnih določb o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki naj bi bile kršene.
- 97 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 84(1) Poslovnika navajanje novih tožbenih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ne izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

- 98 Vendar je treba tožbeni razlog, ki je izrecna ali implicitna razširitev tožbenega razloga, predhodno navedenega v tožbi, in ki je z njim tesno povezan, razglasiti za dopusten.
- 99 Da bi bilo novo trditev mogoče šteti za razširitev predhodno navedenega tožbenega razloga ali očitka, mora biti dovolj tesno povezana s tožbenimi razlogi ali očitki, ki so bili prvotno navedeni v tožbi (glej v tem smislu sodbi z dne 12. novembra 2009, SGL Carbon/Komisija, C-564/08 P, neobjavljena, EU:C:2009:703, točke od 20 do 34, in z dne 16. decembra 2010, AceaElectrabel Produzione/Komisija, C-480/09 P, EU:C:2010:787, točka 111).
- 100 Družba AAB Bank je v tožbi trdila, da je bil izpodbijani sklep sprejet v nasprotju s členom 4(3) Uredbe št. 1024/2013 in avstrijskim pravom, ki se uporablja, saj naj pogoji, določeni s tem pravom, ne bi bili izpolnjeni, na podlagi česar je menila, da ECB ni bila pristojna za odvzem njenega dovoljenja.
- 101 Vendar je namen trditev v okviru drugega očitka iz prvega dela prvega tožbenega razloga, navedenih v repliki, izpodbijati določbe, na podlagi katerih je ECB v izpodbijanem sklepu odločila, da je bil odvzem dovoljenja družbe AAB Bank utemeljen v skladu z avstrijskim pravom, in pokazati, da se ECB ni oprla na nacionalno določbo, s katero je pooblaščen za odvzem dovoljenja v primeru kršitev določb o boju proti pranju denarja.
- 102 Ker so te trditve tesno povezane s trditvami, navedenimi v podporo prvemu tožbenemu razlogu, jih je treba obravnavati kot razširitev teh trditev in torej kot dopustne.
- 103 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je ECB v izpodbijanem sklepu menila, da je družba AAB Bank med drugim kršila te določbe BWG, iz česar je izpeljala, da so pogoji iz člena 70(4) BWG, ki določa odvzem dovoljenja, izpolnjeni.
- 104 Navedla je še, da je družba AAB Bank kršila več določb FM-GwG v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma, navedenih v točki 25 zgoraj.
- 105 Vendar v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ni mogoče šteti, da so edine določbe, v skladu s katerimi je mogoče v avstrijskem pravu odvzeti dovoljenje zaradi kršitev zakonodaje v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma, povezane določbe člena 31(3), točka 2, in člena 34(2) in (3) FM-GwG ter da v okviru člena 70(4) BWG ne bi bilo mogoče upoštevati kršitve obveznosti iz BWG v zvezi s preprečevanjem tveganja za pranje denarja.
- 106 V členu 39(2) in (2b) BWG, za katerega je ECB menila, da ga je družba AAB Bank kršila, je namreč izrecno napoteno na tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, iz člena 70(4) BWG pa izhaja, da je mogoče s kršitvami BWG, kot so navedene kršitve, utemeljiti odvzem dovoljenja.
- 107 Ker je torej v skladu z avstrijskim pravom odvzem dovoljenja v primeru kršitve obveznosti iz BWG in FM-GwG v zvezi s preprečevanjem tveganja za pranje denarja utemeljen in se je ECB oprla na te določbe, je treba trditve družbe AAB Bank o neobstoju podlage za pooblastilo ali kršitvi člena 4(3) Uredbe št. 1024/2013 zavrniti.
- 108 Pa tudi ob predpostavki, da bi se ECB oprla na napačno pravno podlago, je treba vsekakor opozoriti, da razglasitev ničnosti upravne odločbe zaradi napačne pravne podlage ni upravičena, če taka napaka ni odločilno vplivala na presojo uprave, tako da je treba razlog, ki se nanaša na napačno izbiro pravne podlage, zavrniti, če je le popolnoma formalen (sodba z dne 9. junija 2015, Navarro/Komisija, T-556/14 P, EU:T:2015:368, točka 26).

- 109 Vendar družba AAB Bank v obravnavani zadevi ne trdi, da bi lahko izbira drugačne pravne podlage vplivala na presojo ECB. Hkrati ni niti razvidno, da bi lahko izbira drugačne pravne podlage vplivala na presojo ECB.
- 110 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora biti na eni strani obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena naravi obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznani z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in lahko pristojno sodišče izvede nadzor, ter da je treba na drugi strani zahtevo po obrazložitvi presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, značilnosti navedenih razlogov in interes za sprejem pojasnil, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, ki jih ta akt neposredno in posamično zadeva. Natančneje, ne zahteva se, da obrazložitev vsebuje vse upoštevne dejanske in pravne elemente, saj je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati tako glede na njegovo besedilo kot tudi glede na njegovo sobesedilo in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 16. maja 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, T-122/15, EU:T:2017:337, točki 123 in 124 ter navedena sodna praksa).
- 111 Kot je namreč navedeno v točki 25 zgoraj, ECB v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ni kršila obveznosti obrazložitve, saj so določbe BWG in FM-GwG, ki jih je družba AAB Bank kršila, ter določbe BWG, v skladu s katerimi se odvzame dovoljenje, navedene v izpodbijanem sklepu.
- 112 Drugi očitek iz prvega dela prvega tožbenega razloga torej ni utemeljen.
- 113 Glede na navedeno je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del prvega tožbenega razloga: kršitev določb o prenosu člena 18(f) Direktive 2013/36, ker naj bi družba AAB Bank uvedla ureditev upravljanja, ki so jo zahtevali pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi je bil prenesen člen 74 te direktive, v smislu člena 67(1)(d) navedene direktive

- 114 Po navedbah družbe AAB Bank pogoji iz člena 18(f) Direktive 2013/36 in člena 67(1)(d) navedene direktive, kot sta bila prenesena s členom 39(2) in (2b) BWG v povezavi s členom 70(4) BWG niso bili izpolnjeni, saj je ta družba imela ureditve upravljanja, ki so jih zahtevali pristojni organi.
- 115 V zvezi s tem je iz člena 18 Direktive 2013/36, ki je bil prenesen s členom 70(4) BWG, razvidno, da lahko pristojni organi odvzamejo izdano dovoljenje, če kreditna institucija ne uvede ureditev upravljanja, ki jih zahtevajo pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi je prenesen člen 74 te direktive.
- 116 Člen 74 Direktive 2013/36, naslovljen „Notranje upravljanje ter načrti za sanacijo in reševanje“, določa:

„1. Institucije imajo stabilno ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravni odgovornostmi, učinkovitimi procesi za ugotavljanje, obvladovanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim so ali bi lahko bile institucije izpostavljene, primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo [...]“.

117 Člen 39(2) BWG v zvezi z določbami za prenos člena 74 Direktive 2013/36 določa:

„Kreditne institucije morajo imeti administrativne, računovodske in nadzorne mehanizme za razumevanje, oceno, upravljanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz bančnih poslov in transakcij ter iz njihove politike in praks prejemkov. Ti mehanizmi morajo biti prilagojeni vrsti, obsegu in kompleksnosti izvedenih bančnih poslov. Organizacijska struktura ter administrativni, računovodski in nadzorni mehanizmi morajo biti dokumentirani v pisni in razumljivi obliki. Kolikor je mogoče, morajo administrativni, računovodski in nadzorni mehanizmi zajemati tudi tveganja, ki izhajajo iz bančnih transakcij in poslov, ter tveganja, ki izhajajo iz politike in praks prejemkov, do katerih bi morda lahko prišlo. Z organizacijsko strukturo je treba preprečevati navzkrižja interesov in pristojnosti z vzpostavitvijo razmejitev v organizaciji strukture in postopkov, prilagojenih dejavnostim kreditne institucije. Ustreznost teh postopkov in njihovo uporabo mora preučiti enota za notranjo revizijo vsaj enkrat letno.“

118 Člen 39(2)(b) BWG določa:

„Postopki iz odstavka 2 upoštevajo zlasti naslednje: 1. kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke, 2. tveganje koncentracije, 3. tržno tveganje, 4. tveganje prevelikega finančnega vzvoda, 5. operativno tveganje, 6. tveganje listinjenja, 7. likvidnostno tveganje, 8. tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz transakcij, ki niso že zajete s točko 3, 9. preostalo tveganje glede tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, 10. tveganja, povezana z makroekonomskim okoljem, 11. tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, 12. tveganje, povezano z ekonomskim modelom institucije ob upoštevanju učinkov strategij razpršenosti, 13. rezultate stresnega testiranja v primeru institucij, ki uporabljajo notranje pristope, in 14. sistemsko tveganje, [...] ki izhaja iz institucije.“

119 Člen 42 BWG v bistvu določa tudi obveznost imenovanja organa za notranjo revizijo, medtem ko člen 44 BWG kreditnim institucijam v bistvu nalaga, da svoje letne računovodske izkaze predložijo šest mesecev po koncu finančnega leta.

120 V obravnavani zadevi je ECB menila, da je družba AAB Bank kršila nacionalne določbe, s katerimi je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, natančneje člen 39(2), (2b) in (5), člen 42 in člen 44(1) BWG, ter da je zato storila in še izvaja kršitve, ki utemeljujejo odvzem dovoljenja v skladu s členom 70(4) BWG.

121 Natančneje, navedla je, da odločitev, da se družbi AAB Bank odvzame dovoljenje za dostop do dejavnosti kreditne institucije, temelji zlasti na kršitvi obveznosti imeti notranje upravljanje, ki omogoča dobro upravljanje tveganja, ter na kršitvi obveznosti predložiti pravilne informacije FMA in obveznosti imeti mehanizem notranje revizije, ustrezne postopke notranjega računovodstva, ustrezen sistem notranjega dokumentiranja in ustrezen postopek upravljanja tveganja koncentracije.

122 ECB se je v podporo svojim ugotovitvam glede kršitve nacionalnih določb, s katerimi je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, oprla zlasti:

- na formalno odredbo FMA z dne 19. avgusta 2015, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj zagotovi, da bo njena funkcija notranje revizije letni revizijski načrt končala v roku, in ugotovljeno, da funkcija notranje revizije ni izpolnila svojih revizijskih načrtov, s čimer je bil kršen člen 42 BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);
- na formalno odredbo FMA z dne 17. maja 2016, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj vzpostavi ustrezne načrte za upravljanje nepretrganosti dejavnosti, in ugotovljeno, da to

upravljanje v obdobju med letoma 2013 in 2016 ni bilo ustrezno, s čimer je bil kršen člen 39(2), (2b) in (5) BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);

- na formalno odredbo FMA z dne 1. julija 2016, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj predloži svoje revidirane letne izkaze za leto 2015, in ugotovljeno, da jih ni predložila v želenem roku, to je 30. junija 2016, s čimer je kršila člen 44(1) BWG;
- na formalno odredbo FMA z dne 6. septembra 2016, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj zagotovi popolno in razumljivo dokumentiranje svoje kreditne dokumentacije, in ugotovljeno, da v obdobju med letoma 2013 in 2016 njeni postopki kreditiranja (zlasti letna poročila in obravnava problematičnih posojil) niso bili dokumentirani razumljivo, s čimer je bil kršen člen 39(2) in (2b), prvi pododstavek, BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);
- na formalno odredbo FMA z dne 17. julija 2017, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj namení zadostna sredstva za svojo funkcijo notranje revizije, in ugotovljeno, da funkcija notranje revizije še ni bila končana, s čimer je bil kršen člen 42 BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);
- na formalno odredbo FMA z dne 31. januarja 2018, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj bo upoštevena dokumentacija ob sklepanju pogodb ustrezna (to je v pisni obliki in popolna), in ugotovljeno, da je ta družba v obdobju med letoma 2015 in 2017 večkrat sklenila poslovne transakcije, čeprav so bile upošteвне pogodbe bodisi nepravilne bodisi nepopolne bodisi – v nekaterih primerih – ni obstajala nikakršna pisna pogodba, s čimer je bil kršen člen 39(2) BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);
- na formalno odredbo FMA z dne 5. septembra 2018, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj vzpostavi ustrezne in pravočasne računovodske postopke, in ugotovljeno, da v obdobju med letoma 2017 in 2018 njeni računovodski postopki niso zagotavljali, da bi bili njeno računovodstvo in posledično tudi njena nadzorna poročila posodobljeni, s čimer je bil kršen člen 39(2) in (3), šesti pododstavek, BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36);
- na formalno odredbo FMA z dne 24. oktobra 2018, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj zagotovi, da se vse njene transakcije z družbo Meinel Bank Antigua razumljivo dokumentirajo, ter ugotovljeno, da je bila njena notranja dokumentacija, vključno z dokumentacijo v zvezi z bojem proti pranju denarja, tako neustrezna, da funkcija notranjega nadzora, upravitelj tveganj in oseba, pristojna za boj proti pranju denarja, niso mogli opravljati svojih nadzornih funkcij, s čimer je bil kršen člen 39(2) in (2b), peti in enajsti pododstavek, BWG, s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, in člen 23(3) FM-GwG;
- na formalno odredbo FMA z dne 3. decembra 2018, s katero je bilo družbi AAB Bank odrejeno, naj zagotovi uporabo pravilne uteži tveganja za vse postavke v bilanci, in ugotovljeno, da v obdobju med letoma 2017 in 2018 z njenimi notranjimi postopki ni bilo mogoče zagotoviti, da je bila za vsa njena sredstva – zlasti v zvezi z nestandardnimi transakcijami – uporabljena pravilna utež, s čimer je bil kršen člen 39(2) BWG (s katerim je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36).

123 Drugi del prvega tožbenega razloga, s katerim se izpodbijajo te ugotovitve in to, kar je bilo iz njih izpeljano, temelji na dveh očitkih.

1) Prvi očitek: kršitev člena 74 Direktive 2013/36, kot je bil prenesen s členom 39(2) in (2b) BWG, v delu, v katerem naj bi se ta člena uporabljala za tveganja, povezana z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma

- 124 Družba AAB Bank v bistvu trdi, da se člen 74 Direktive 2013/36 nanaša na obveznosti v zvezi z ureditvami upravljanja zaradi preprečevanja finančnih tveganj ter da bi bilo treba člen 39(2) in (2b) BWG zato razlagati v smislu, da le neustrezna struktura tveganj, kar zadeva finančna tveganja, ne pa neustrezna struktura, kar zadeva boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, omogoča uporabo nadzornih ukrepov, kot je odvzem dovoljenja v skladu s členom 70(4) BWG.
- 125 Na podlagi tega meni, da je ECB napačno uporabila pravo, ker je izpodbijani sklep utemeljila s kršitvijo člena 74 Direktive 2013/36, ki je bil prenesen s členom 39(2) in (2b) BWG, pri čemer naj bi kršitev izhajala iz neustreznosti ureditev boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, ne pa iz neustreznosti ureditev upravljanja za preprečevanje finančnih tveganj.
- 126 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je iz izpodbijanega sklepa razvidno, da je ECB ugotovila kršitev člena 39(2), (2b) in (5), člena 42 in člena 44(1) BWG, pri čemer se je oprla zlasti na kršitev obveznosti imeti notranje upravljanje, ki omogoča dobro upravljanje tveganja, obveznosti predložiti pravilne informacije FMA ter obveznosti imeti mehanizem notranje revizije, ustrezne postopke notranjega računovodstva, ustrezen sistem notranjega dokumentiranja in ustrezen postopek upravljanja tveganja koncentracije.
- 127 V nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ECB torej ni mogoče očitati, da je ugotovila kršitev teh določb BWG, ki izhaja iz neustreznosti ureditev boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, saj je navedeno kršitev izpeljala zlasti iz neustreznosti ureditev upravljanja.
- 128 Poleg tega je v členu 39(2b) BWG pojasnjeno, da morajo ustrezni postopki, ki jih morajo imeti kreditne institucije v skladu s členom 39(2) BWG, vključevati ustrezne ureditve zoper tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.
- 129 Te trditve družbe AAB Bank torej ne dokazujejo, da bi ECB napačno uporabila pravo, ker je menila, da ta družba ni uvedla ureditev upravljanja, ki so jih pristojni organi zahtevali v skladu z določbami BWG, s katerimi je bil prenesen člen 74 te direktive.
- 130 Iz tega sledi, da je treba kot neupoštevno zavrniti tudi trditev, da je imela družba AAB Bank organizacijo za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki ni bila nezadostna in je bila izboljšana.
- 131 Prvi očitek iz drugega dela prvega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

2) Drugi očitek: kršitev člena 67(1)(d) Direktive 2013/36, kakor je bil prenesen v avstrijsko pravo, ker naj družba AAB Bank na dan sprejetja izpodbijanega sklepa ne bi kršila zakonodaje o ureditvah upravljanja

- 132 Družba AAB Bank v bistvu trdi, da je na datum sprejetja izpodbijanega sklepa imela ureditve upravljanja, ki so jih zahtevali pristojni organi, in da je bila njena notranja revizija ustrezna, pa tudi, da ni res, da je kršila svoje obveznosti v zvezi z vodenjem, nadzorom in predložitvijo računov, z upravljanjem, z upravljanjem tveganja, s sistemom notranjega in pogodbenega dokumentiranja ter z upravljanjem kreditne dokumentacije.

- 133 Prvič, družba AAB Bank trdi, da so nekatere od teh kršitev prestare in so bile leta 2016 odpravljene ali od leta 2017 popravljene oziroma da je na teh področjih precej napredovala, kar naj bi potrjevala zlasti njena revizijska poročila iz leta 2019, ter še navaja, da je mogoče preostale šibke točke v zvezi s temi kršitvami izboljšati.
- 134 Vendar trditve družbe AAB Bank ni mogoče sprejeti. Razlaga, v skladu s katero pretekle ali omiljene kršitve ne morejo utemeljiti odvzema dovoljenja, namreč ne izhaja niti iz člena 67(1)(d) Direktive 2013/36 niti iz člena 70(4) BWG.
- 135 Poleg tega bi taka razlaga ogrozila cilj zaščite evropskega bančnega sistema, saj bi kreditnim institucijam, ki niso uvedle ureditev upravljanja, ki jih zahtevajo pristojni organi, omogočala nadaljevanje dejavnosti, dokler jim pristojni organi ponovno ne dokažejo storitve novih kršitev.
- 136 To še toliko bolj velja za kršitve, storjene le tri ali pet let pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.
- 137 Drugič, družba AAB Bank izpodbija obstoj kršitev svojih obveznosti, ugotovljenih v izpodbijanem sklepu, saj naj te ne bi bile sistemske, očitne ali hude.
- 138 Vendar iz člena 18(f) Direktive 2013/36, člena 67(1)(d) te direktive ali določb za prenos teh členov ne izhaja, da morajo biti kršitve iz teh določb, da je mogoče z njimi utemeljiti odvzem dovoljenja, hude, očitne ali sistemske.
- 139 Tako ECB ni storila očitne napake pri presoji, ker je menila, da je družba AAB Bank kršila določbe BWG, s katerimi je prenesen člen 74 navedene direktive, ne da bi dokazala, da so bile te kršitve hude, očitne ali sistemske.
- 140 Tretjič, družba AAB Bank v bistvu trdi, da njena notranja revizija ni kadrovsko podhranjena, da ima na voljo dovolj finančnih sredstev ter da svoje naloge opravlja redno in ne da bi banka nanjo nezakonito pritiskala.
- 141 Vendar je treba opozoriti, da je FMA v skladu z avstrijsko zakonodajo pristojen za sprejemanje odločb o ugotovitvi in sankcioniranju kršitve določb BWG, s katerimi je prenesen člen 74 Direktive 2013/36.
- 142 Iz tega sledi, da lahko FMA sprejme upravne odločbe, s katerimi ugotovi, da institucija nima ureditve upravljanja, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu z določbami BWG, s katerimi je prenesen člen 74 te direktive.
- 143 Poleg tega iz sodne prakse, sprejete v zvezi z akti institucij Unije, izhaja, da postane odločba, ki je naslovnik ni izpodbijal v roku, zanj pravnomočna (glej v tem smislu sodbi z dne 12. oktobra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija, T-474/04, EU:T:2007:306, točka 37, in z dne 8. maja 2019, Lucchini/Komisija, T-185/18, neobjavljena, EU:T:2019:298, točka 38).
- 144 Iz sodne prakse v zvezi z akti institucij Unije prav tako izhaja, da je mogoče krivdo osebe, obdolžene za kršitev, šteti za dokončno ugotovljeno, če je odločba o ugotovitvi te kršitve postala pravnomočna (glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija, T-474/04, EU:T:2007:306, točka 76).
- 145 To sodno prakso je treba uporabiti po analogiji za odločbe nacionalnih upravnih organov o ugotovitvi kršitve nacionalnih določb v zvezi z upravljanjem kreditnih institucij.

- 146 Tako je v predhodnih pravnomočnih upravnih odločbah mogoče ugotoviti, da kreditna institucija nima ureditve upravljanja, ki jo zahtevajo pristojni organi v skladu z določbami BWG, s katerimi je bil prenesen člen 74 te direktive.
- 147 Torej s trditvami družbe AAB Bank ni mogoče zavrniti neustreznosti njene notranje revizije, ugotovljene v predhodnih pravnomočnih upravnih odločbah, na katere se je ECB oprla v izpodbijanem sklepu.
- 148 Tako je treba zavrniti trditev, v skladu s katero je družba AAB Bank na datum sprejetja izpodbijanega sklepa imela ureditve upravljanja, ki so jih zahtevali pristojni organi, in je bila njena notranja revizija ustrezna ter ni kršila svojih obveznosti v zvezi z vodenjem, nadzorom in predložitvijo računov, z upravljanjem, z upravljanjem tveganja, s sistemom notranjega in pogodbenega dokumentiranja ter z upravljanjem kreditne dokumentacije.
- 149 Poleg tega je pomembno poudariti, da poročil notranje revizije družbe AAB Bank samih zase ni mogoče šteti za zadostna kot dokaz, da je ta kreditna institucija uvedla ureditve upravljanja, ki so jih zahtevali pristojni organi v skladu z določbami BWG, s katerimi je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, ali da takih ureditev ni uvedla.
- 150 Čeprav je mogoče taka poročila po potrebi uporabiti za izpodbijanje ugotovitev ECB, ki ne temeljijo na pravnomočni odločbi o ugotovitvi storitve kršitve, jih ni mogoče obravnavati kot zadostna za izpodbijanje ugotovitev iz upravnih odločb, ki so postale pravnomočne.
- 151 Četrtrič, družba AAB Bank priznava, da so bile večkrat storjene kršitve določb v zvezi z velikimi tveganji, vendar navaja, da jih je mogoče pojasniti s preračunom rezerv. Po njenih navedbah je do kršitve določbe v zvezi z velikimi tveganji privedlo zmanjšanje lastnih sredstev kot posledica preračuna rezerv. Poleg tega naj bi bile te kršitve že izravnane s povečanjem kazni v smislu člena 97 BWG.
- 152 Vendar družba AAB Bank ne izpodbija tega, da je storila kršitve določb v zvezi z velikimi tveganji, in jih zgolj poskuša utemeljiti.
- 153 Poleg tega s tem, da so bile zaradi teh kršitev že povečane kazni, ni mogoče zanikati dejstva, da so bile storjene in da je torej mogoče z njimi utemeljiti odvzem dovoljenja.
- 154 Petič, družba AAB Bank trdi, da bi morala ECB uporabiti člen 70(4) BWG in člen 31(1) FM-GwG, v skladu s katerima mora ta organ sprejeti vse potrebne in ustrezne ukrepe za zagotovitev, da poslovna dejavnost pooblaščenih subjektov ostane združljiva s FM-GwG.
- 155 Tako naj bi moral FMA izpeljati vse tri faze nadzornega postopka iz člena 70(4) BWG in poskusiti odpraviti domnevno neskladnost s standardi bonitetnega nadzora s konkretnimi navodili, z grožnjo periodične kazni in nato po potrebi s prepovedjo opravljanja dejavnosti, pri čemer naj bi dovoljenje lahko odvil le, če z drugimi ukrepi, določenimi z BWG, ne bi bilo mogoče zagotoviti delovanja kreditne institucije.
- 156 Vendar naj ne bi niti ECB niti FMA dokazala izpolnitve teh predhodnih pogojev za odvzem dovoljenja, s predstavitvijo nacionalnih ukrepov, sprejetih pred odvzedom dovoljenja, iz izpodbijanega sklepa pa naj ne bi bilo mogoče dokazati, da so bile faze, določene z avstrijskim pravom, izvedene.

- 157 V obravnavani zadevi je treba v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ugotoviti, da so bili pred izpodbijanim sklepom sprejeti ukrepi bonitetnega nadzora, ki so se nanašali na iste pomanjkljivosti, s katerimi je obrazložen odvzem dovoljenja.
- 158 Kot je navedeno v izpodbijanem sklepu, je namreč FMA od leta 2015 med drugim sprejel 24 formalnih nadzornih ukrepov, od tega 17 formalnih odredb, katerih namen je bil znova vzpostaviti skladnost z zakoni, kar zadeva pomanjkljivosti družbe AAB Bank v okviru boja proti pranju denarja in boja proti financiranju terorizma, štiri sankcije v zvezi z notranjim upravljanjem in kršitvami zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter številne ukrepe bonitetnega nadzora.
- 159 Iz tega sledi, da te trditve družbe AAB Bank nimajo dejanske podlage.
- 160 Drugi očitek iz drugega dela prvega tožbenega razloga je torej treba zavrni.
- 161 Glede na navedeno drugi del prvega tožbenega razloga ni utemeljen.
- 162 Prvi tožbeni razlog je treba torej zavrni.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

- 163 Družba AAB Bank s tem tožbenim razlogom trdi, da izpodbijani sklep, tudi če bi bili očitki ECB utemeljeni in zadostni, ne bi bil sorazmeren, saj naj odvzem dovoljenja ne bi bil niti potreben niti ustrezen za to, da se omogoči uresničitev zastavljenih ciljev.
- 164 Na prvem mestu, družba AAB Bank FMA in ECB v bistvu očita, da nista preverila, ali ne bi bilo mogoče med vsemi ukrepi, ki sta jih imela na voljo, zadevnega cilja uresničiti s sredstvom, ki bi pomenilo manjše vmešavanje kot odvzem dovoljenja.
- 165 Na drugem mestu, družba AAB Bank meni, da izpodbijani sklep ni bil niti ustrezen niti potreben, saj je bil sprejet sedem mesecev po predlogu FMA, naj se odvzame dovoljenje, medtem ko bi ga bilo treba sprejeti hitro, ne da bi lahko FMA preveril, ali je predlagani odvzem še vedno ustrezen in potreben.
- 166 Na tretjem mestu, družba AAB Bank trdi, da odvzem dovoljenja ni bil sorazmeren z vidika zastavljenih ciljev.
- 167 Na četrtem mestu, odvzem dovoljenja po mnenju družbe AAB Bank ni bil sorazmeren tudi zato, ker je bil njegov učinek uničenje njene trdnosti v škodo vlagateljev, investorjev in nasprotnih strank.
- 168 Na petem mestu, družba AAB Bank meni, da zavrnitev odloga izvršitve izpodbijanega sklepa z vidika negativnih učinkov, ki jih je to imelo na njene možnosti obrambe, ni bila sorazmerna.
- 169 ECB izpodbija te trditve.
- 170 V obravnavani zadevi je ECB v izpodbijanem sklepu v bistvu menila, da je odvzem dovoljenja družbe AAB Bank sorazmeren, saj je bil njegov namen zagotoviti prenehanje kršitev zakonodaje družbe AAB Bank in tveganj, ki so iz njih izhajala za evropski bančni sistem, ter da ob upoštevanju teže teh kršitev in ukrepov, ki jih je FMA že sprejel, ni bilo mogoče tega cilja uresničiti

z nobenim drugim ukrepom. Navedla je še, da mora javni interes za zaščito vlagateljev, investorjev in drugih partnerjev družbe AAB Bank prevladati nad njenim interesom in interesom njenih lastnikov, da imajo še naprej dovoljenje.

- 171 V zvezi s tem je treba spomniti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča z načelom sorazmernosti zahteva, da so akti institucij Unije primerni za zagotovitev uresničitve legitimnih ciljev zadevnega predpisa in ne presegajo okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev (glej sodbo z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 172 Kot na prvem mestu navaja ECB, je bil cilj odvzema dovoljenja zagotoviti prenehanje kršitev zakonodaje družbe AAB Bank in tveganj, ki so iz njih izhajala za evropski bančni sistem, ter zaščititi vlagatelje, investitorje in druge partnerje te družbe.
- 173 Družba AAB Bank legitimnosti teh ciljev ni izpodbijala.
- 174 Na drugem mestu, glede zmožnosti izpodbijanega sklepa, da se z njim zagotovi uresničitev teh ciljev, je treba ugotoviti, da lahko odvzem dovoljenja kreditne institucije, ker se ji tako prepreči nadaljnje opravljanje dejavnosti, pripomore k cilju zagotovitve prenehanja kršitev zakonodaje in tveganj, ki iz njih izhajajo za evropski bančni sistem, ter zaščite vlagateljev, investorjev in drugih partnerjev družbe AAB Bank.
- 175 V zvezi s tem družba AAB Bank po eni strani meni, da izpodbijani sklep ni bil niti ustrezen niti potreben, saj je bil sprejet sedem mesecev po predlogu FMA, naj se odvzame dovoljenje, in da FMA ni mogel preveriti, ali je predlagani odvzem še vedno ustrezen in potreben.
- 176 Kot poudarja družba AAB Bank, iz člena 81(1) Uredbe št. 468/2014 sicer res izhaja, da ECB osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja oceni brez nepotrebnega odlašanja.
- 177 Vendar to, da je med predlogom FMA za sklep o odvzemu in sprejetjem izpodbijanega sklepa preteklo sedem mesecev, še ne dokazuje, da izpodbijani sklep ni bil potreben za uresničenje zastavljenih ciljev.
- 178 Poleg tega je ta rok v obravnavani zadevi ob upoštevanju dejstva, da je morala ECB preučiti osnutek sklepa FMA o odvzemu, ki je bil obsežen, da je lahko presodila, ali je utemeljen, ter analizirati še 12 dopisov z dodatnimi pripombami, ki jih je družba AAB Bank predložila po tem, ko se je izjavila, in so bili prav tako obsežni, razumen.
- 179 Dalje, dejstva, da FMA ni znova preučil, ali je odvzem dovoljenja po sedmih mesecih še vedno potreben, ni mogoče upoštevati, saj je le ECB pristojna za presojo te potrebe.
- 180 Po drugi strani družba AAB Bank meni, da odvzem dovoljenja ni bil ustrezen glede na zastavljene cilje, saj so preostali pravni učinki paradoksalno povzročili opustitev kakršnega koli nadzora in prenehanje obravnave pranja denarja.
- 181 Vendar ta trditev ne dokazuje, da izpodbijani sklep ni bil potreben.
- 182 Z odvzgom dovoljenja družbe AAB Bank je namreč s tem, da so bile preprečene njene nadaljnje operativne dejavnosti, prenehala kršitev njenih obveznosti v zvezi z bojem proti pranju denarja.

- 183 Na tretjem mestu je torej treba preveriti, ali trditve družbe AAB Bank dokazujejo, da so bile z izpodbijanim sklepom prekoračene meje tistega, kar je potrebno za uresničitev zastavljenih ciljev.
- 184 Družba AAB Bank v zvezi s tem trdi, prvič, da bi bilo mogoče z alternativnimi ukrepi, ki bi pomenili manjše vmešavanje, uresničiti cilj ponovne vzpostavitve zakonitosti, na primer z odredbami, globami ali objavami.
- 185 Kot pa izhaja iz izpodbijanega sklepa, je treba ugotoviti, da družba AAB Bank kljub velikemu številu odredb in sankcij, ki jih je od leta 2010 v zvezi z njo sprejel FMA, ni sprejela zadovoljivih popravilnih ukrepov za zagotovitev skladnosti z zakonskimi zahtevami iz zakonodaje, ki se uporablja.
- 186 ECB torej ni storila očitne napake pri presoji, ker je menila, da zastavljenih ciljev ni bilo mogoče uresničiti z drugimi ukrepi.
- 187 Iz istega razloga s trditvami, da so bile kršitve obveznosti družbe AAB Bank stare in na datum sprejetja izpodbijanega sklepa že končane, da niso bile dovolj hude in bi jih bilo mogoče popraviti, saj si nenehno prizadeva za spoštovanje nadzornih pravil, ali da bi bilo mogoče dovoljenje odvzeti pozneje, ni mogoče dokazati, da je ECB storila očitno napako pri presoji, ker je menila, da je odvzem dovoljenja edini ukrep, s katerim je bilo mogoče doseči zastavljene cilje.
- 188 Sprejeti ni mogoče niti trditve, da bi bilo treba v skladu s posebnim izrazom načela sorazmernosti v avstrijskem pravu, podanim v členu 70(4) BWG, pred izpodbijanim sklepom sprejeti druge ukrepe, saj je FMA dejansko predhodno sprejel take ukrepe, s katerimi pa ni bilo mogoče ponovno vzpostaviti zakonitosti v smislu odstavka 1 te določbe.
- 189 Enako velja za trditev družbe AAB Bank, da bi bilo mogoče s prostovoljnim prenehanjem – čeprav začasnim – njenih bančnih dejavnosti ali z odločitvijo o njeni takojšnji likvidaciji in nato vrnitvi njenega dovoljenja po prehodnem obdobju 18 mesecev zmanjšati domnevna tveganja, ne da bi bil potreben odvzem dovoljenja.
- 190 Z začasnim prenehanjem dejavnosti družbe AAB Bank z ohranitvijo dovoljenja namreč ne bi bilo mogoče dokončno končati očitanih kršitev, saj bi se lahko te ob ponovnem začetku opravljanja dejavnosti ponovile.
- 191 Prav tako z vrnitvijo dovoljenja družbi AAB Bank po prehodnem obdobju 18 mesecev ne bi bilo mogoče preprečiti nadaljevanja kršitev v tem obdobju.
- 192 Kot poleg tega poudarja ECB, z rešitvijo s samolikvidacijo družbe AAB Bank ali s prenehanjem njenih bančnih dejavnosti ni bilo mogoče uresničiti zastavljenega cilja, saj ECB ali FMA te družbe ne bi mogla prisiliti, da dokonča likvidacijo ali da ne začne ponovno opravljati bančnih dejavnosti, z drugimi ukrepi razen z odvzemom njenega dovoljenja, če bi se družba AAB Bank odločila, da začne ponovno opravljati svoje dejavnosti.
- 193 Drugič, družba AAB Bank meni, da odvzem dovoljenja ni bil sorazmeren tudi zato, ker ECB ni pravilno ocenila dejanskih posledic svoje odločitve. Odvzem dovoljenja naj bi učinkoval tako, da je uničil trdnost družbe AAB Bank v škodo vlagateljev, investorjev in nasprotnih strank. Tako

naj bi bil učinek likvidacije banke uničenje zaupanja potrošnikov v avstrijski finančni sistem, zastavljeni cilji pa naj bi torej trčili ob resne učinke, ki jih je povzročil ukrep, sprejet v zvezi s položajem družbe AAB Bank.

- 194 ECB naj zlasti ne bi predvidela, da bo odvzem dovoljenja sprožil zapadlost vlog in posledično insolventnost zaradi neplačila. Prav tako naj ne bi predvidela, da bo FMA iz odvzema dovoljenja brez kakršnih koli drugih pogojev izpeljal odpoklic uprave in njeno zamenjavo z likvidacijskimi upravitelji kot izključnimi predstavniki organov banke.
- 195 Vendar je treba ugotoviti, da ob upoštevanju cilja ponovne vzpostavitve zakonitosti in tveganj, ki so jih kršitve, očitane družbi AAB Bank, pomenile za bančni sistem, njene upnike, njene stranke in njene partnerje, ECB ni mogoče očitati, da se ni odločila za neodvzem njenega dovoljenja samo zato, da bi preprečila insolventnost in uvedbo likvidacije te kreditne institucije.
- 196 Glede na ugotovljene kršitve in cilje, zastavljene z izpodbijanim sklepom, njegove posledice za položaj AAB Bank niso presegle meja potrebnega za uresničitev zastavljenih ciljev.
- 197 Kot je razvidno iz izpodbijanega sklepa, je treba poleg tega še ugotoviti, da so tudi kršitve, očitane družbi AAB Bank učinkovale tako, da so škodovalle njeni trdnosti v škodo vlagateljev, investorjev in nasprotnih strank ter uničile zaupanje potrošnikov v bančni trg.
- 198 Tretjič, družba AAB Bank meni, da zavrnitev odloga takojšnje uporabe izpodbijanega sklepa ni bila sorazmerna, ker ECB ni upoštevala negativnih učinkov odvzema dovoljenja in njegove izvršitve na njeno pravico do obrambe.
- 199 Ker pa je družba AAB Bank lahko vložila tožbo zoper izpodbijani sklep in začela postopke za izdajo začasnih odredb, to, da je ECB zavrnila odlog takojšnje uporabe izpodbijanega sklepa, ni imelo negativnih učinkov na njeno pravico do obrambe niti ni preseglo meja potrebnega za uresničitev zastavljenih ciljev.
- 200 Glede na navedeno ECB s tem, da je menila, da je izpodbijani sklep sorazmeren, ni storila očitne napake pri presoji.
- 201 Torej je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 34 Uredbe št. 468/2014 v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki izhaja iz zavrnitve ECB, da odloži uporabo izpodbijanega sklepa

- 202 Družba AAB Bank v podporo temu tožbenemu razlogu v bistvu trdi, da je bila zavrnitev zahteve po odlogu uporabe izpodbijanega sklepa v nasprotju s členom 34 Uredbe št. 468/2014 in pravico do učinkovitega sodnega varstva, ter še navaja, da zaradi nenujnosti ni bila utemeljena.
- 203 Po mnenju družbe AAB Bank je pravica do učinkovitega sodnega varstva narekovala odlog izvršitve izpodbijanega sklepa do sprejetja sodbe v okviru tožbe, vložene zoper ta sklep, saj naj bi tak ukrep povzročil nepopravljivo škodo in nadomestitev njenega vodstva z likvidacijskimi upravitelji kot izključnimi predstavniki organov banke, ne da bi bilo mogoče pred tem opraviti nadzor nad zakonitostjo izpodbijanega sklepa vsaj v postopku izdaje začasnih odredb.

- 204 Družba AAB Bank še dodaja, da je treba šteti, da je pravilo o takojšnji uporabi sklepov o odvzemu dovoljenja v nasprotju s temeljnimi pravicami, saj zaradi obsega teh sklepov in omejenosti začasnega sodnega varstva na evropski ravni ne omogoča učinkovitega sodnega varstva naslovnikov sklepov o odvzemu dovoljenja.
- 205 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa, da ima vsakdo pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča.
- 206 Poleg tega je bilo že razsojeno, da izključitev izdaje začasnih odredb ni združljiva s splošnim načelom pravice do celostnega in učinkovitega sodnega varstva, ki ga imajo posamezniki na podlagi prava Unije (glej v tem smislu sklep z dne 3. maja 1996, Nemčija/Komisija, C-399/95 R, EU:C:1996:193, točka 46).
- 207 Vendar iz sodne prakse izhaja tudi, da obstoj pogojev za dopustnost ali vsebinskih pogojev sam po sebi ni v nasprotju s pravico do učinkovitega sodnega varstva (glej po analogiji sodbi z dne 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, točka 73, in z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, točki 98 in 106, ter sklep z dne 19. junija 1995, Kik/Svet in Komisija, T-107/94, EU:T:1995:107, točka 39).
- 208 Ne smejo pa taki pogoji čezmerno otežiti ali praktično onemogočiti pravnega sredstva (glej v tem smislu in po analogiji sodbe z dne 16. decembra 1976, Rewe-Zentralfinanz in Rewe-Zentral, 33/76, EU:C:1976:188, točka 5; z dne 26. januarja 2010, Transportes Urbanos y Servicios Generales, C-118/08, EU:C:2010:39, točka 31, in z dne 12. decembra 2013, Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation, C-362/12, EU:C:2013:834, točka 32).
- 209 Poleg tega lahko ECB v skladu s členom 34 Uredbe št. 468/2014 brez poseganja v člen 278 PDEU in člen 24(8) Uredbe št. 1024/2013 odloči, da se uporaba nadzorniške odločitve začasno odloži.
- 210 V obravnavani zadevi je treba, prvič, ugotoviti, da v nasprotju s trditvami družbe AAB Bank zavrnitev odloga takojšnje uporabe izpodbijanega sklepa ni čezmerno otežila ali onemogočila tega, da se sodišču Unije predlaga začasen odlog izvršitve izpodbijanega sklepa ali da se pri njem vložijo ničnostna tožba zoper ta sklep zaradi nadzora njegove zakonitosti.
- 211 Na eni strani, uvedba likvidacije družbe AAB Bank po sprejetju izpodbijanega sklepa tej namreč ni preprečila vložitve ničnostne tožbe in predloga za izdajo začasnih odredb zoper ta sklep.
- 212 Na drugi strani, predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 20. novembra 2019, Anglo Austrian AAB Bank in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB (T-797/19 R, neobjavljen, EU:T:2019:801), na predlog tožečih strank odredil odlog izvršitve izpodbijanega sklepa šest dni po njegovem sprejetju, in sicer do odločitve o njunem predlogu za izdajo začasnih odredb.
- 213 Drugič, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 207 zgoraj, je treba vsekakor zavrniti tudi trditev o omejenosti začasnega sodnega varstva na evropski ravni, saj se z njo izpodbija združljivost pogojev za izdajo začasnih odredb s pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 214 Kar natančneje zadeva trditev o nepovratnosti ali nepopravljivosti odločitev o odvzemu dovoljenja, je treba ugotoviti, da zaradi zavrnitve odloga učinkov sklepa o odvzemu dovoljenja ni omajana pravica zadevnih institucij do sodnega varstva.

- 215 Takojšnjo uporabo sklepov o odvzemu dovoljenja je namreč mogoče po potrebi odložiti v okviru predloga za izdajo začasne odredbe in poleg tega zadevnim institucijam ne preprečuje vložitve ničnostne tožbe zoper te sklepe.
- 216 Družba AAB Bank bi torej lahko dosegla odlog izvršitve izpodbijanega sklepa, če bi izpolnjevala pogoje zanj, zlasti pogoje v zvezi z nujnostjo.
- 217 Dalje, zadevna institucija bi lahko ob predpostavki, da bi se sklep o odvzemu po vložitvi ničnostne tožbe štel za nezakonit, zahtevala odškodnino za škodo, ki jo je utrpela zaradi nezakonitosti, ki naj bi bila ugotovljena.
- 218 Poleg tega okoliščina, da je bila zoper kreditno institucijo po odvzemu njenega dovoljenja uvedena likvidacija in so bili njeni direktorji nadomeščeni z likvidacijskimi upravitelji kot izključnimi predstavniki, še ne pomeni, da ta institucija ni mogla vložiti tožbe zoper sklep, na podlagi katerega ji je bilo odvzeto dovoljenje.
- 219 Torej takojšnja uporaba sklepov o odvzemu ni v nasprotju s pravico zadevnih institucij do sodnega varstva.
- 220 Tretjič, družba AAB Bank trdi, da je zavrnitev odloga uporabe izpodbijanega sklepa v nasprotju s členom 34 Uredbe št. 468/2014 in da ni bila utemeljena z nujnostjo, saj naj bi izpodbijani sklep temeljil na kršitvah izpred več let, od katerih naj ne bi nobena več trajala. Ob tem še poudarja, da nista niti ECB niti FMA navedla nobenih trditev v zvezi z obstojem nujnosti.
- 221 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je ECB zavrnila odlog učinkov izpodbijanega sklepa za 30 dni z obrazložitvijo, da s pripombami družbe AAB Bank ni mogoče omajati zakonitosti tega sklepa, da ta ne more povzročiti nepopravljive škode ter da javni interes za zaščito vlagateljev, investorjev in drugih partnerjev družbe AAB Bank in za stabilnost finančnega sistema utemeljuje takojšnjo uporabo sklepa.
- 222 Dalje, iz člena 34 Uredbe št. 468/2014, v skladu s katerim lahko ECB odloči, da se uporaba nadzorniške odločitve začasno odloži, ne izhaja, da mora dokazati, da je zavrnitev odloga sklepa o odvzemu dovoljenja utemeljena z nujnostjo.
- 223 Poleg tega spada v skladu s členom 34 Uredbe št. 468/2014 odločitev o tem, ali naj se uporaba sklepa o odvzemu dovoljenja odloži ali ne, v diskrecijsko pravico ECB.
- 224 Ker je bilo od leta 2010 sprejetih veliko odredb in sankcij, s trditvijo, da so bile kršitve, očitane družbi AAB Bank, stare in niso več trajale, ni mogoče dokazati, da trditev ECB, da javni interes za zaščito njenih vlagateljev, investorjev in drugih partnerjev ter za stabilnost finančnega sistema utemeljuje takojšnjo uporabo sklepa, vsebuje očitno napako pri presoji.
- 225 ECB z zavrnitvijo odloga izpodbijanega sklepa za 30 dni torej ni presegla meja svoje diskrecijske pravice niti ni kršila člena 34 Uredbe št. 468/2014.
- 226 Glede na navedeno tretji tožbeni razlog ni utemeljen.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe družbe AAB Bank

- 227 Družba AAB Bank v okviru tega tožbenega razloga, ki je sestavljen iz štirih delov, trdi, da je bil izpodbijani sklep sprejet v nasprotju s členom 41 Listine o temeljnih pravicah ter členoma 31 in 32 Uredbe št. 468/2014, saj je ECB, prvič, kršila pravico do poštenega sojenja in njeno pravico do izjave, drugič, ji zavrnila celovit dostop do spisa, tretjič, ni opredelila upoštevnihi okoliščin, in četrtič, kršila njeno „pravico do obravnave“.
- 228 ECB izpodbija te trditve.

a) Prvi del četrtega tožbenega razloga: kršitev pravice do izjave in pravice do poštenega sojenja

- 229 Družba AAB Bank v okviru prvega dela četrtega tožbenega razloga trdi, da ji FMA, preden je ECB predložil osnutek sklepa, ni dal možnosti izjave, čeprav bi to moral storiti v skladu s členom 70(4) BWG in pravico do izjave, ter da je ECB o tej predložitvi osnutka sklepa o odvzemu ni obvestila.
- 230 V zvezi s tem je treba spomniti, da se v skladu s členom 81(2) Uredbe št. 468/2014 pravica do izjave uporablja, kot je določeno v členu 31 te uredbe.
- 231 Ta člen določa, da „[p]reden lahko ECB sprejme na stranko naslovljeno nadzorniško odločitev ECB, ki bi škodljivo vplivala na pravice te stranke, mora imeti stranka možnost, da Evropski centralni banki poda pisno izjavo o dejstvih, ugovorih in pravni podlagi, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB [...] V uradnem obvestilu, s katerim ECB da stranki možnost, da se izjavi, je treba navesti bistveno vsebino nameravane nadzorniške odločitve ECB ter bistvena dejstva, ugovore in pravno podlago, s katerimi namerava ECB utemeljiti svojo odločitev.“
- 232 Vendar v obravnavani zadevi družba AAB Bank ne izpodbija, da se je pred sprejetjem izpodbijanega sklepa izjavila o osnutku sklepa ECB, ki ji ga je ta predložila 14. junija 2019 in je vseboval bistvena dejstva, ugovore in pravno podlago, s katerimi je nameravala utemeljiti izpodbijani sklep. Družba AAB Bank je po tej vročitvi z dopisom z dne 23. julija 2019 v skladu s podrobnimi pravili iz člena 31(1) Uredbe št. 468/2014 predložila pisno izjavo o osnutku sklepa ECB.
- 233 Poleg tega v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ta določba, ki ureja postopek, ki se uporablja na tem področju, ECB ni nikakor nalagala, da mora tej družbi predložiti osnutek sklepa FMA.
- 234 V tem okviru je trditev družbe AAB Bank, da bi morala ECB na podlagi člena 4(3) Uredbe št. 1024/2013 ugotoviti, da je FMA kršil njene postopkovne pravice, ker je kršil člen 70(4) BWG, brez vsakršne pravne podlage.
- 235 Ugotoviti je torej treba, da je družba AAB Bank v skladu s členom 31 Uredbe št. 468/2014 lahko predložila pripombe na osnutek sklepa ECB, na podlagi katerega je bil sprejet izpodbijani sklep.
- 236 V teh okoliščinah je dejstvo, da tožeča stranka ni dala izjave o osnutku sklepa FMA oziroma ji ECB ni predložila predloga FMA za odvzem dovoljenja v času, ko ji je bil ta predložen, brezpredmetno.
- 237 Prvi del četrtega tožbenega razloga je zato treba zavrniti.

b) Drugi del četrtega tožbenega razloga: kršitev pravice do vpogleda v spis

- 238 Družba AAB Bank trdi, da pravica do vpogleda v spis nastane, takoj ko FMA začne postopek bonitetnega nadzora, da se tako naslovniku osnutka sklepa omogoči uresničevanje njegove pravice do izjave.
- 239 Ob tem še trdi, da njena pravica do vpogleda v spis ni bila spoštovana, saj ji je ECB omogočila le omejen vpogled vanj. Ker družbi AAB Bank nista bili predloženi interna komunikacija ter komunikacija med ECB in FMA, ki sta bili opredeljeni kot zaupni, naj ta ne bi mogla preveriti materialne upoštevnosti dokumentov, razkritih zaradi zagotovitve vpogleda v spis za postopek pred Splošnim sodiščem, ter opredeliti očitkov, ki sta jih navedli ECB in FMA.
- 240 V zvezi s tem je treba spomniti, da pravica do vpogleda v spis pomeni, da zadevna institucija zadevnemu podjetju da možnost, da preuči vse dokumente v preiskovalnem spisu, ki bi bili lahko pomembni za njegovo obrambo. K temu spadajo obremenilni in razbremenilni dokumenti, razen poslovnih skrivnosti drugih podjetij, internih dokumentov in drugih zaupnih podatkov (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 7. januarja 2004, Aalborg Portland in drugi/Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, EU:C:2004:6, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 241 Poleg tega v skladu s členom 32(1) in (5) Uredbe št. 468/2014 pravica do vpogleda v spis ne vključuje zaupnih informacij, kar lahko zajema interne dokumente ECB in pristojnih nacionalnih organov ter korespondenco med ECB in pristojnim nacionalnim organom ali med temi organi.
- 242 Vendar, prvič, je bil družbi AAB Bank zagotovljen vpogled v spis, preden je predložila pripombe na osnutek ECB, na podlagi katerega je bil sprejet izpodbijani sklep.
- 243 Ker je bil rok, določen za to, da je predložila pripombe, to je pet tednov, zadosten, da ji je omogočil zagotovitev obrambe, je treba ugotoviti, da ji je bila omogočena predložitev pripomb ob poznavanju spisa.
- 244 Drugič, ugotoviti je treba, da s trditvijo družbe AAB Bank, da zaradi nevpogleda v interno komunikacijo ECB ter komunikacijo med FMA in ECB, ki sta se nanašali na opredelitev obremenilnih dejstev ali ugotovitve FMA, ni mogla preveriti materialne upoštevnosti dokumentov, razkritih v spisu, in opredeliti očitkov ECB in FMA, ni mogoče dokazati, da je bila tej družbi onemogočena učinkovita obramba.
- 245 Ker namreč odvzem dovoljenja temelji na odločbah FMA in sodbah avstrijskih sodišč, ki vsebujejo ugotovitev obstoja ali storitve kršitev, pri čemer je bila družba AAB Bank naslovnica teh upravnih odločb ali stranka v zadevnih sodnih postopkih, ne more trditi, da ni mogla preveriti materialne upoštevnosti dokumentov ali opredeliti očitkov ECB in FMA, ki temeljijo na teh odločbah ali sodbah.
- 246 Ker se poleg tega očitki ali dokumenti, katerih upoštevnost je želela družba AAB Bank preveriti, nanašajo na dejanske ugotovitve ECB, navedene zaradi popolnosti in katerih namen je bil predstaviti okvir očitanih kršitev, je treba še ugotoviti, da ta družba v primeru njihove predložitve z njimi vsekakor ne bi mogla dokazati, da v pravnomočnih nacionalnih odločbah, ki so bile navedene v izpodbijanem sklepu in s katerimi je bila nujno seznanjena, ni bila ugotovljena storitev kršitev.

- 247 Torej njihova predložitev za obrambo družbe AAB Bank ne bi bila koristna.
- 248 V teh okoliščinah v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank okoliščina, da ECB ni izrecno pojasnila razlogov, iz katerih so interni dokumenti ter komunikacija med FMA in ECB zaupni, ne more povzročiti nezakonnosti izpodbijanega sklepa.
- 249 Iz istega razloga ni treba ugoditi predlogu družbe AAB Bank, naj se ECB odredi predložitev dokumentov, ki so bili doslej opredeljeni kot zaupni.
- 250 Drugi del četrtega tožbenega razloga torej ni utemeljen.

c) Tretji del četrtega tožbenega razloga: kršitev obveznosti določitve upoštevnihi okoliščin

- 251 V okviru tretjega dela četrtega tožbenega razloga družba AAB Bank trdi, da je ECB kršila načelo dobrega upravljanja s tem, da ni skrbno in nepristransko opredelila, preučila in presodila vseh upoštevnihi dejanskihi elementov za odvzem dovoljenja. V zvezi s tem pojasnjuje, da se ECB ne bi smela opreti na dejstva, ki jih je ugotovil FMA, ampak bi morala opraviti lastne preiskave na eni strani v zvezi z vprašanjem kršitve določb o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, na drugi strani pa v zvezi z vprašanjem obstoja neustrezne organizacije.
- 252 Na prvem mestu je iz povezane razlage člena 18(f) in člena 67(1)(o) Direktive 2013/36 razvidno, da pristojni organi lahko odvzamejo izdano dovoljenje, če je bila kreditna institucija spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnihi določb, sprejetih v skladu z Direktivo 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849).
- 253 Dalje, iz člena 70(4) BWG izhaja, da mora FMA, če kreditna institucija krši med drugim določbe BWG ali akte, sprejete za njegovo uporabo, tej preklicati dovoljenje v primerih, v katerih z drugimi ukrepi, določenimi v BWG, ni mogoče zagotoviti delovanja te institucije.
- 254 Poleg tega lahko FMA v skladu s členom 31(3), drugi pododstavek, FM-GwG v primeru kršitve obveznosti iz člena 34(2) in (3) FM-GwG prekliche dovoljenje.
- 255 Člen 14(5), drugi pododstavek, Uredbe št. 1024/2013 določa, da pristojni nacionalni organ, ki je v skladu z odstavkom 1 predlagal izdajo dovoljenja, če meni, da je treba v skladu z upoštevnihi nacionalnihi pravom dovoljenje odvzeti, to predlaga ECB. V tem primeru ECB sprejme odločitev glede predlaganega odvzema, pri čemer dosledno upošteva razloge za odvzem, ki jih predloži pristojni nacionalni organ.
- 256 Nazadnje, člen 83 Uredbe št. 468/2014 določa, da ECB pri sprejemanju odločitve upošteva naslednje: „(a) oceno okoliščin, ki upravičujejo odvzem; (b) kjer je primerno, osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja, ki ga je pripravil pristojni nacionalni organ; (c) posvetovanje z zadevnim pristojnim nacionalnim organom in, kadar pristojni nacionalni organ ni nacionalni organ za reševanje, z nacionalnim organom za reševanje [...]; (d) vse pripombe, ki jih je predložila kreditna institucija po členih 81(2) in 82(3).“
- 257 Iz teh določb ter člena 4(1) in (3) in člena 14(5) Uredbe št. 1024/2013 izhaja, da je morala ECB v skladu s svojo pristojnostjo za odvzem dovoljenj kreditnihi institucij v obravnavani zadevi ob polnem upoštevanju razlogov, s katerimi je pristojni nacionalni organ utemeljil odvzem, in po svoji oceni okoliščin, ki so ga utemeljevale, presoditi, ali so bili pogoji, določeni z avstrijskim

pravom, v povezavi s členom 18(f) in členom 67(1)(o) Direktive 2013/36 izpolnjeni, to je ugotoviti upoštevna dejstva in odločiti, ali je treba šteti, da je z njimi dokazano, da je bila zadevna kreditna institucija spoznana za odgovorno za hudo kršitev v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.

- 258 V zvezi s tem izraz „je bila spoznana za odgovorno“ iz člena 67(1)(o) Direktive 2013/36 pomeni razlago člena 31(3), drugi pododstavek, FM-GwG, s katerim je prenesena ta določba, v tem smislu, da se mora ECB pri preverjanju, ali je zadevna institucija storila hude kršitve določb, na katere je napoteno v členu 34(2) in (3) FM-GwG, opreti na odločbe pristojnih nacionalnih organov, ki so ugotovili storitev hudih kršitev, ne pa v smislu, da mora ECB sama spoznati, da je kreditna institucija storila hudo kršitev.
- 259 V obravnavani zadevi je ECB upoštevna dejstva za odvzem dovoljenja ugotovila na podlagi upravnih odločb FMA, sodnih odločb avstrijskih sodišč, poročil notranje revizije in – kot je pojasnila v izpodbijanem sklepu – lastne presoje upoštevne dokumentacije.
- 260 Tako je navedla, da se po lastni presoji strinja z ugotovitvami FMA o storitvi kršitev in je zadevna dejstva prav tako opredelila v bistvu kot dejstva, ki dokazujejo, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60 (zdaj Direktiva 2015/849), v smislu člena 67(1)(o) Direktive 2013/36 ter člena 34(2) in (3) FM-GwG.
- 261 Torej ECB v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ni zgolj napotila na kršitve, ki jih je v predlogu sklepa ugotovil FMA, ampak je na podlagi svoje presoje dejstev in dokazov, ki jih je imela na voljo, ugotovila, da je bila ta družba spoznana za odgovorno za hude kršitve, v smislu člena 34(2) in (3) FM-GwG.
- 262 Poleg tega v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank obveznost, da se ECB opre na nacionalne odločbe, sprejete pred sklepom o predlogu za odvzem dovoljenja, da tako dokaže, da je bila kreditna institucija spoznana za odgovorno za hude kršitve, ne preprečuje sodnega nadzora navedenih kršitev.
- 263 Zoper te odločbe je namreč mogoče vložiti tožbo pri nacionalnem sodišču, kar je bilo v zvezi z nekaterimi odločbami, naslovljenimi na družbo AAB Bank, ki jih je upoštevala ECB, tudi storjeno.
- 264 ECB zato ni mogoče očitati, da ni sama ugotovila kršitev zakonodaje za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- 265 Na drugem mestu, ECB mora v skladu s svojo pristojnostjo za odvzem dovoljenj kreditnih institucij presoditi, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 70(4) BwG, kar pomeni, da mora ugotoviti upoštevna dejstva in odločiti, ali jih je treba opredeliti kot dejstva, ki dokazujejo, da kreditna institucija ni uvedla ureditev upravljanja, ki jih zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 39(2), (2b) in (5), členom 42 ter členom 44(1) BWG.
- 266 V obravnavani zadevi ECB v izpodbijanem sklepu ni zgolj ponovila ugotovitev, ki jih je FMA navedel v predlogu sklepa, ali upravnih ukrepov, ki jih je sprejel FMA, ampak se je oprla na lastno presojo spoštovanja nacionalnih določb, s katerimi je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, to je določb BWG.

- 267 Torej se ECB v nasprotju s trditvijo družbe AAB Bank ni oprla zgolj na kršitve, ki jih je ugotovil FMA v predlogu sklepa, ampak je sama preverila kršitve določb prava o bonitetnem nadzoru bank, ki jih je ugotovil FMA.
- 268 Poleg tega ECB ni mogoče očitati, da je za to upoštevala upravne odločbe FMA.
- 269 Člen 70(4) BWG, s katerim sta prenesena člena 18 in 67 Direktive 2013/36, namreč določa, da mora FMA, če kreditna institucija med drugim krši določbe BWG ali akte, sprejete za njegovo uporabo, v bistvu tej naložiti, naj ponovno vzpostavi zakonitost, sprejeti sankcije ali preklicati dovoljenje.
- 270 Iz tega izhaja, da je mogoče kršitve BWG, ki vsebuje nacionalne določbe za prenos člena 74 Direktive 2013/36, ugotoviti na podlagi upravnih ukrepov ali sankcij, ki jih sprejme FMA.
- 271 Torej ECB ni kršila člena 70(4) BWG, ker je na podlagi odločb pristojnih nacionalnih organov in lastne presoje ugotovila kršitev nacionalnih določb, s katerimi je bil prenesen člen 74 Direktive 2013/36, s čimer je dokazala, da družba AAB Bank ni uvedla ureditev upravljanja, ki so jih zahtevali pristojni organi v skladu z določbami BWG, s katerimi je bil prenesen člen 74 te direktive.
- 272 Torej ji ni mogoče očitati, da je opustila skrbno in nepristransko opredelitev, preučitev in presoje vseh upoštevanih dejanskih elementov za odvzem dovoljenja.
- 273 Tretji del četrtega tožbenega razloga torej ni utemeljen.

d) Četrty del četrtega tožbenega razloga: kršitev „pravice do obravnave“

- 274 Družba AAB Bank meni, da je ECB kršila njeno pravico do dobrega upravljanja, ker je zavrnila njen predlog, naj se ji zagotovi pravica, da na sestanku ustno predstavi svoje pripombe o dejstvih, ugovorih in pravni podlagi, pomembnih za odločitev.
- 275 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko ECB v skladu s členom 31(1) Uredbe št. 468/2014, če meni, da je to primerno, da strankam možnost, da na sestanku predstavijo pripombe o dejstvih, ugovorih in pravni podlagi, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB.
- 276 Iz tega izhaja, da je organizacija takega sestanka, na katerem je mogoče ustno predstaviti pripombe, za ECB možnost, ne pa obveznost.
- 277 Torej ji ni mogoče očitati kršitve „pravice do obravnave“, saj se zadevnim kreditnim institucijam taka pravica ne priznava.
- 278 Poleg tega družba AAB Bank navaja, da je FMA kršil njeno pravico do poslovnih skrivnosti, saj je pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) razkril zaupne dokumente, povezane s postopkom odvzema, še pred koncem postopka.
- 279 Ne glede na to, ali je ta očitek utemeljen, zadostuje ugotovitev, da ne more povzročiti nezakonitosti izpodbijanega sklepa, saj se ne nanaša na elemente, ki so vplivali na vsebino tega sklepa.
- 280 Četrty del četrtega tožbenega razloga torej ni utemeljen.

281 Glede na navedeno je treba četrti tožbeni razlog zavriniti.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice delničarja zaradi uničenja ekonomske vrednosti deležev, ki jih je imel delničar v kapitalu družbe AAB Bank

282 Na prvem mestu, družba AAB Bank trdi, da je bila z izpodbijanim sklepom uničena ekonomska vrednost delnic, ki jih je delničar družbe AAB Bank imel v njenem kapitalu, in da se je poseglo v bistvo lastninske pravice tega delničarja.

283 Na drugem mestu, družba AAB Bank meni, da je izpodbijani sklep v skladu s členom 6(4) BWG povzročil enake učinke kot odločitev o razpustitvi in je bil uporabljen kot neposredna podlaga za njeno likvidacijo, zato je bila z njim kršena lastninska pravica delničarja in njegove delničarske pravice.

284 V zvezi s tem je treba po eni strani opozoriti, da je bila tožba delničarja zoper izpodbijani sklep zavržena kot nedopustna.

285 Po drugi strani se družba AAB v podporo ničnostni tožbi ne more sklicevati na lastninsko pravico, ki je nima.

286 Ker se torej družba AAB Bank ne more sklicevati na lastninsko pravico svojega delničarja, je treba peti tožbeni razlog zavriniti.

6. Predlog družbe AAB Bank za sprejetje ukrepov procesnega vodstva

287 Družba AAB Bank je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 8. aprila 2021, vložila predlog za sprejetje ukrepov procesnega vodstva, s katerim je Splošnemu sodišču predlagala, naj strankam dovoli dopolnitev trditev s predložitvijo pripomb v bistvu v zvezi z avstrijskimi upravnimi in sodnimi odločbami, kar zadeva položaj na datum izpodbijanega sklepa, s katerimi naj bi bilo mogoče omajati razloge zanj.

288 ECB je predložila stališče glede tega predloga.

289 Ker družba AAB Bank ni opredelila odločb, za katere meni, da so upoštevne za to tožbo, in jih ni predložila Splošnemu sodišču, je treba v zvezi s tem ugotoviti, da ni dokazala upoštevnosti odločb, ki jih navaja, za to tožbo.

290 V teh okoliščinah je treba predlog družbe AAB Bank za sprejetje ukrepov procesnega vodstva zavriniti.

291 Iz vsega zgoraj navedenega sledi, da je treba tožbo zavriniti v celoti.

IV. Stroški

292 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi ECB naloži, da nosita svoje stroške in stroške ECB, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Anglo Austrian AAB AG in Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV nosita svoje stroške in stroške Evropske centralne banke (ECB), vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

Papasavvas

Costeira

Kancheva

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 22. junija 2022.

Podpisi